

CENA NUMERU

15 gr.

PRENUMERATA:
Miesięcznie we Lwowie 3 zł 30 gr., kwartalnie 9 zł 40 gr., z dostawą do domu i w całej Polsce z przesyłką pocztową 3 zł 60 gr., kwartalnie 10 zł 20 gr., zagranicą miesięcznie 5 zł 50 gr., kwartalnie 16 zł., Miesięcznie wraz z ILUSTRACJĄ 5 zł 50 dla urzędników 4 zł

KURJER LWOWSKI

Organ demokratycznej inteligencji

Redakcja i Administracja
ul. Ossolińskich 15
Telefon redakcji 19,
w nocy 29-19.
Tel. adm. 32-19.
Adres dla telegramów: Kurjer Lwowski, Lwów.

Rękopisów nie zwraca się.
Redaktor naczelny przyjmuje: od 5-6 po południu.

Poprawa, która nie wróży nic dobrego.

(Od naszego koresp. warszawsk.).

Warszawa, 21 października.

Pierwszy dzień dyskusji po sprawie „locarneńskiej“ nie przyniósł oczekiwanego wyjaśnienia sytuacji rządu. Sejm nadał błędzi w mgławicach. Nie należy zresztą szukać tego wyjaśnienia w mowach posłów, dziś wygłoszonych: wszystko odbywa się u nas utartym zwyczajem.

Posłowie wygłaszają przemówienia nastawione na ton opozycyjny a tymczasem odbywa się po za Sejmem targ, który ostatecznie decyduje o tem, czy i ilu posłów opozycyjnych usunie się z sali sejmowej w czasie ostatniego głosowania nad votum ufności...

Można więc mówić teraz tylko o sytuacji z dnia dzisiejszego. Brzmi to, jak paradoks, ale jest rzeczywistością, że po kilku mowach wybitnie opozycyjnych sytuacja rządu poprawiła się mocno.

Nastąpiła lekka poprawa w ocenie sytuacji rządu, która do dnia wczorajszego była rozpaczliwa, niemal beznadziejna...

Poprawa polega przede wszystkim na tem, że rząd mógł wczoraj na gorącej herbatce zakomunikować notabdom sejmowym, że jest nadzieja na pożyczkę wiedeńską.

Pisałem Wam już, jaka to będzie pożyczka. Psychologicznie zapowiedź ta zrobiła dobre wrażenie.

Nastąpiło pewne odprężenie, które się dało wyczuć dziś w Sejmie. Ludzie, patrząc na rzeczywistość, oceniali sytuację tak czarno, że zapowiedź otrzymania pożyczki wprawia ich w lepszy humor.

I jeszcze jedno. Sytuację poprawił znacznie min. Skrzyński swoimi wyjaśnieniami o Locarno. Min. Skrzyński jest dla rządu jedną z trwałszych a bodaj czy nie najtrwałszą oporą. Ale cóż on poradzi na złą gospodarkę?

Jaki jest układ realny sił?

Jak dotychczas ma rząd przeciw sobie PPS., „Wyzwolenie“, „Piast“ i mniejszości.

Ch. D. i N. P. R. jeszcze nie zdecydowały się na wydanie wałki rządowej.

Te stronnictwa, wraz z prawicą propagują myśl o koncentracji politycznej dla utworzenia silnego rządu, a raczej dla należytego wzmocnienia rządu. Popierają więc silnie projekt posła Thugutta o powołanie komisji, któraby kontrolowała gospodarkę rządu. Ma to być uniwersalny środek na wszystkie dolegliwości, na jakie kraj pod rządami p. Grabskiego cierpi.

Mówi się także w Sejmie, że w

Nastrój w Sejmie nieprzychylny dla rządu.

Sytuacja dotąd nie wyjaśniona.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 21 października.

Podczas dzisiejszych obrad Sejmu zaznaczył się nastrój mocno nieprzychylny dla rządu.

Przemówienie pos. Byrki (Piast) ostre, złośliwe, choć rzeczowe, było druzgocącym dla rządu. Miejscami odnosiło się wrażenie, że rząd wyciągnię z tego daleko idące konsekwencje i poda się do dymisji. Istotnie rewelacyjne wiadomości o gospodarce rządu wywołały na ławach poselskich żywe poruszenie.

Przygotowawszy sobie w ten sposób teren, p. Byrka przedstawił wnioski — mające zresztą szansę urzeczywistnienia — w których domaga się utworzenia komisji sejmowej, złożonej z 7 posłów, któraby zbadała warunki na jakich rząd uży-

—XOX—

Echa sensacyjnej afery Olszańskiego.

Władze lwowskie zostały pociągnięte do odpowiedzialności. — Sprawą zainteresował się premier Grabski i min. spraw. Żychliński.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 21 października.

Przed tygodniem nadeszła wiadomość o istnieniu sprawy Olszańskiego, rzekomego sprawcy zamachu na Prezydenta Rzplitej. W kołach rządowych wyrażano wtedy wątpliwość czy doniesienie berlińskie jest prawdziwe.

Demarche poselstwa polskiego w Berlinie istnienie tej sprawy potwierdziło. W czasie wymiany zdań zostało stwierdzone, że wiadomość o aresztowaniu Olszańskiego nadeszła przed rokiem do Polski, nie była jednak komunikowana władzom centralnym lecz jedynie władzom lwowskim.

Obecnie w związku z nowym momentem zwrotnym w tej sprawie, minister sprawiedliwości, Żychliński polecił dziś władzom lwowskim przedstawić sobie w jak najkrótszym czasie dokładnego sprawozdania z przebiegu śledztwa w tej sprawie, oraz związku ze sprawą Steigera.

Centralne władze sprawiedliwości są zdecydowane pociągnąć do suro-

skal pożyczki zagraniczne i sposób zużytkowania tych sum, następnie warunki na jakich rząd udzielał kredytów, zbadanie stanu finansowego Państwa, częściowy wgląd w księgi.

Komisja miałaby również prawo przesłuchiwać ministrów. Sprawozdanie swe komisja miałaby złożyć w przeciągu 6 dni.

Ogólne wrażenie przemówienia p. Byrki jest takie, że rząd jest dziś bardziej zagrożony niż wczoraj. Tenor przemówienia odbił się na klubie P. P. S., mimo powziętych wczoraj uchwał antyopozycyjnych. Sytuacja ogólna jednak nie jest wyjaśniona i do piątku nie będzie można powiedzieć nic stanowczego o losach rządu. (Sprawozdanie z wczorajszego posiedz. Sejmu na str. 7).

wej odpowiedzialności władze lwowskie, jeśliby okazało się, że ponoszą one odpowiedzialność za ukrycie względnie niewyzyskanie dla przebiegu śledztwa wiadomości o Olszańskim.

Min. Żychliński odbył dziś w tej sprawie naradę z premierem Grabskim, który osobiście zainteresował się sprawą Olszańskiego. W takim razie ewentualne zarządzenia min. Żychlińskiego nabrałyby cech sankcji głowy rządu. (Vide artykuł w tej sprawie na stronie 7-mej).

OTWARCIE NOWEGO PARLAMENTU W JUGOSŁAWIJI

Białogród, 21. 10. (PAT.) Stosownie do konstytucji nastąpiło wczoraj otwarcie nowej sesji parlamentu.

Dokonano wyboru nowego prezydium. Przewodniczącym wybrano Tričkowicza ponownie, wiceprzewodniczącymi: Mikołaja Suboticza ponownie (obu 150 głosami) oraz Stan-ka Czibenika z partji Radlicza.

Po dokonaniu wyborów posiedzenie zamknięto.

dzy, będzie nadał dużym znakiem zapytania, gdy przyjdą miesiące zimowe...

Największą dla rządu groźbą jest to, że „Piast“ zerwał nawet stosunki osobiste z rządem i zbojkotował wczorajszą „herbatkę“ u premiera. Nad rządem wisi nadal miecz Witosza. Bez względu, wszechobecny, uderzający w chwili właściwej.

Wreb.

—OO—

Gdzie Polska może otrzymać kredyt?

(Telef. od naszego korespondenta.)
Warszawa, 21 października.

W czasie swego ostatniego pobytu w Warszawie, znany finansista p. Good złożył premierowi Grabskiemu memoriał w sprawie naprawy stosunków finansowych w Polsce, przyczem wskazał na jakich warunkach i gdzie Polska może otrzymać kredyt zagraniczny.

Memoriał ten był przedmiotem rozważań w Min. Skarbu. Obecnie będzie rozważany przez premiera Grabskiego i p. Gooda, który powraca wkrótce do Warszawy aby być pomocnym p. Grabskiemu.

—OO—

KONFERENCJA POLSKO-LITEWSKA.

Lugano, 21. 10. (PAT.) Na żądanie ministra Wasilewskiego, co do rozszerzenia pełnomocnictw delegacji litewskiej na sprawy kolejowe, delegat litewski dr. Szaulis odpowiedział wczoraj pisemnie w sposób wymiający, potwierdzając oświadczenie złożone na komisji komunikacyjnej przez delegację litewską o braku takich pełnomocnictw. Nie dał jednak wyraźnej odpowiedzi w sprawie rozszerzenia pełnomocnictw.

—OO—

Linja lotnicza Warszawa-Łódź-Poznań.

Warszawa, 21. 10. (Tel. wł.) Za dwa dni otwarta zostanie komunikacja samolotowa między Warszawą a Łodzią i między Łodzią a Poznaniem.

Komunikację tę organizuje poznańska linja „Aero“. Przelot między Warszawą a Łodzią odbywać się będzie w 45 minutach, przy pomocy samolotów typu Fahrman.

Notowania giełdowe.

Dotar w wolnym obrocie dnia 21 października: w Warszawie 6.09 zł.; w Krakowie 6.08 — 6.10 zł.; we Lwowie 6.04 zł.

Urzędowe notowania giełdy warszawskiej. Nowy Jork. Transakcje: 5.98. Sprzedaż: 6.00. Kupno: 5.96.

Zurych urzędowy. Warszawa 85.25. N. Jork 5.19 i jedna ósma. Londyn 25.13 i jedna ósma. Paryż 22.925. Wiedeń 73.14. Praga 15.385. Włochy 20.7125. Belgia 23.675. Budapeszt 72.60. Soffia 3.77. Holandia 208.495. Oslo 106.50. Kopenhaga 129.25. Sztokholm 138.85. Hiszpania 74.50. Bukareszt 2.47. Berlin 123.60. Belgrad 9.20.

Pogietda nowojorska. Warszawa 16.50. Londyn 4.84 i trzy szesnastych. Paryż 4.4425. Wiedeń 14.06. Praga 2.96 i trzy ósme. Włochy 4.02. Belgia 4.5575. Budapeszt 14.25. Szwajcaria 19.27. Soffia 0.74. Holandia 40.20. Sztokholm 26.77. Hiszpania 14.35. Berlin 23.81.

Min. Skrzyński o rezultatach konferencji w Locarno.

Polska jest kamieniem węgielnym pokoju.

Warszawa, 21. 10. (Tel. wł.). Dnia 21 bm. rano odbyło się posiedzenie sejmowej komisji spraw zagranicznych, na której min. Skrzyński zdawał sprawę z rezultatów konferencji w Locarno.

Myślą przewodnią tego przemówienia było stwierdzenie faktu, że umowy zawarte w Locarno w niczem nie naruszają sojuszu polsko-francuskiego i tak samo jak przedtem, Francja na wypadek zaatakowania Polski przyjdzie jej z pomocą — jak to przewiduje sojusz polsko-francuski.

Francja w Locarno postawiła sprawę sojuszu z Polską jasno. Briand oświadczył, że nie może podpisać aktu międzynarodowego, któryby ignorował zobowiązania Francji wobec Polski. Jeżeli na tej płaszczyźnie nie da się dyskutować to niema mowy o dalszych rozmowach.

Anglia zdaje sobie sprawę z odpowiedzialności wobec zobowiązań, które zaciągnęła podpisując pakt L. Narod. Wogóle polityka angielska zdaje się obecnie wykazywać więcej zrozumienia dla spraw polskich.

CO NAM DAŁO LOCARNO?

W Locarno stworzył się międzynarodowy instrument pokoju i sprawiedliwości. W tym instrumencie ogólnoeuropejskim Polska zajmuje swe miejsce, sojusz polsko-francuski zajmuje swe miejsce.

Nikt już nie powie, że jeżeli się mówi o bezpieczeństwie Europy, to zaporą na tej drodze jest Polska. — Polska od kilku dni jest kamieniem węgielnym systemu pokojowego Europy, jest jednym z tych filarów, których nie można usunąć — albo się całe sklepienie bezpieczeństwa Europy zawali.

—XOX—

Ekspose min. Skrzyńskiego w opinii poselskiej.

Ogólne wrażenie dobre.

(Telefoniem od naszego korespondenta).

Warszawa, 21 października.

Przemówienie min. Skrzyńskiego, wygłoszone dziś na posiedzeniu sejmowej komisji spraw zagran. wywarło dobre wrażenie.

Pos. Czerniewski (Ch. D.) zapytał przez Waszego korespondenta o wrażenie jakie odniósł z przemówienia min. Skrzyńskiego, odpowiadając: Jeżeli akcja w Locarno zapewni Polsce miejsce w Radzie Ligi Narodów, to istotnie sukces ministr.

Skrzyńskiego jest wielki.

Pos. Niedziałkowski (P. P. S.) oświadczył: Osobiście nie odczuwam niepokoju w związku z konferencją w Locarno.

Pewien poseł z Z. L. N., który prosił by jego nazwiska nie ujawniono, oświadczył: Wyniki prac w Locarno uważam za korzystne. Jeżeli zawarte pakiety potrafią zapewnić pokój na 5 do 10 lat, to ma już to bardzo ważne znaczenie.

—XOX—

Echo listu otwartego do premiera Grabskiego.

W sprawie listu otwartego do premiera Grabskiego otrzymaliśmy m. i. następujące pismo z prośbą o umieszczenie i otwarcie rubryki w sprawie założenia stronnictwa nowego. Czyniliśmy jedno i drugie.

Red.

Lwów, 22 października.

W „Kurjerze Lwowskim“ z 12 bm. jest wzmianka, że jedno z pism polskich umieściło list otwarty do premiera Grabskiego, wzywający go do ustąpienia wobec ujemnych rezultatów, jakie wydały jego rządy. W numerze zaś z 14-tego tegoż miesiąca jest wzmianka, że list ów podpisali A. Karszo-Siedlecki — Warszawa, Okolnik 11 i prof. A. Szlagowski — Lwów, Długosza 1. 27.

Wobec takiego wezwania należy zająć wyraźne stanowisko. Przypuścimy, że znajdzie się ogromna ilość obywateli, którzy nadesła swe podpisy — wówczas nie pozostanie premierowi nic innego, jak ustąpić — na skutek owego plebiscytu. W naturalnej konsekwencji, kto obala ministra, ma moc mianowania innego — dlatego autorowie widocznie zaleca kogoś upatrzonego, co powinni byli z góry uczynić. Wypadłoby jednego z autorów powołać na premiera, bo kito pilsze podobny list, zna ujemne strony rządów obecnego gabinetu i środki jak zle naprawić. Jedną tylko uwagę nasuwa się — czy nie przypominałaby ta akcja „liberum veto“. Według

konstytucji powołuje i mianuje ministrów Prezydent państwa w porozumieniu z Sejmem raczej z przewodcami klubów. Nie wiem, jaki jest wzajemny stosunek owych czynników.

O postach wiem nieco więcej, przysłuchawszy się sejmikom relacyjnym kilku postów. Były one dla mnie bardzo ciekawe. I tak: Poseł z klubu „Piłasta“ mówił tak, jakby w Polsce prawo do życia mieli tylko chłopci. Poseł z P. P. S. tak, jakby prawo do życia mieli tylko pracownicy fizyczni i umysłowi nie posiadający prywatnych majątków, a poseł z ósemki był łaskaw dla biednych, nie zapomniał i o bogatych, a irytował się na kupców, mając na myśli widocznie żydów.

Na każdym z tych wleców przeważali liczbą obywateli-stronicy odnośnego postu i byli bardzo zadowoleni. Posłowie mówili pięknie, gładko i pewnie. Przypuszczam, że takich postów w Sejmie jest wielu. Wobec tego śmiałybym podać myśl, czy nie wskazanem byłoby zamias obalać rząd drogą plebiscytu, dążąc do założenia nowej partii politycznej — a mianowicie partii realnej pracy obywatelskiej.

Na ten temat raczy Szan. Redakcja otworzyć rubrykę dla krótkich, rzeczowych artykułów dyskusyjnych.

A. M.

WINA RIEDLA 452

Tekst układu arbitrażowego polsko-niemieckiego

(w streszczeniu).

Warszawa, 20 października.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Prezydent Rzeszy Niemieckiej.

Jednakowo zdecydowani do utrzymania pokoju między Niemcami a Polską przez zapewnienie pokojowego załatwienia sporów, które mogłyby wynikać pomiędzy obu krajami;

Postanowili urzeczywistnić w Traktacie swe obopólne zamłary w tym względzie i mianowali swymi pełnomocnikami, mianowicie:

Którzy, po wymianie swych pełnomocnictw uznanych za ważne i w należytej formie wystawione, zgodzili się na następujące postanowienia:

CZĘŚĆ I.

ART. 1. Wszelkie sporne sprawy między Niemcami i Polską, które nie mogłyby być załatwione polubownie w drodze zwykłego postępowania dyplomatycznego, będą poddane dla osadzenia bądź to trybunałowi rozjemczemu bądź też Stałemu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości.

Postanowienie to nie stosuje się do spraw spornych powstałych z faktów, które zdarzyły się przed niniejszym Traktatem.

ART. 2. Przed wszelkiem postępowaniem rozjemczym albo przed wszelkiem postępowaniem przed Stałym Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości, sprawa sporna będzie mogła, za obopólną zgodą Stron, być przedłożona w celu pojednania, stałej Komisji międzynarodowej, zwanej Stałą Komisją Pojednawczą, utworzoną zgodnie z obecnym Traktatem.

ART. 3. Bliższe określenia.

ART. 4. Stała Komisja Pojednawcza przewidziana w artykule 2-gim będzie się składała z pięciu członków, którzy będą wyznaczeni jak następuje, a mianowicie: każda z Wysokich Stron Umawiających się zamianuje Komisarza z pośród swoich obywateli, a obie za wspólną zgodą wyznaczą trzech innych komisarzy z pośród obywateli państw trzecich, przyczem ci trzej komisarze będą musieli być rozmaitych narodowości, a z pomiędzy nich Wysokie Strony Umawiające się wyznaczą prezesa Komisji.

Komisarze są mianowani na trzy lata; mandat ich może być ponowiony.

ART. 5, 6, 7 bliższe określenia utworzenia Komisji.

ART. 8. Stała Komisja Pojednawcza będzie miała za zadanie wyłuszczać sprawy będące w sporze, zbierać w tym celu wszystkie potrzebne informacje drogą badania (enquête) lub inną i usiłować pojednać strony. Będzie mogła, po zbadaniu sprawy, przedstawić stronom tekst ugody, którą uważa za odpowiednią i udzielić im terminu dla wypowiedzenia się.

ART. 9—15 bliższe określenia.

ART. 16. W braku pojednania przed Stałą Komisją Pojednawczą sprawa sporna będzie przedłożona drogą kompromisu bądź to Stałemu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, wedle warunków i postępowania, jakie przewidziane są w jego statucie, bądź też Trybunałowi Rozjemczemu.

CZĘŚĆ II.

ART. 17. Wszystkie sprawy, co do których Rząd Niemiecki i Rząd Polski różniłyby się i nie mogłyby rozwiązać ich polubownie zwykłymi sposobami dyplomatycznymi, a których rozwiązanie nie można by poszukiwać na drodze sądu, będą przedłożone Stałej Komisji Pojednawczej, której obowiązkiem będzie zaproponowanie stronom rozwiązania nadającego się do przyjęcia.

ART. 18. Jeżeli w ciągu miesiąca od zamknięcia prac Stałej Komisji Pojednawczej obie Strony nie dojdą do porozumienia, sprawa będzie wniesiona, na podstawie skargi jednej lub drugiej Strony, przed Radę Ligi Narodów, która rozstrzygnie stosownie do artykułu 15-go Paktu Ligi.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

ART. 19. We wszystkich wypadkach, a w szczególności jeśli sprawa, co do której Strony się różnią, wypływa z czynów już dokonanych lub będących w stanie dokonywania, Komisja Pojednawcza, albo gdyby sprawa nie była do niej wniesiona, Trybunał Rozjemczy lub Stały Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości stanowiąc zgodnie z art. 41-szym swego statutu, wskażą w możliwie najkrótszym czasie, jakie środki tymczasowe winny być zastosowane.

ART. 20. Traktat obecny będzie miał zastosowanie między Stronami Układającymi się także w tym wypadku, gdy inne Państwa byłyby również zainteresowane w sporze.

ART. 21. Traktat obecny, zgodnie z Paktem Ligi Narodów, nie uczyni żadnego uszczerbku prawom i obowiązkom Wysokich Stron Układających się jako Członków Ligi Narodów i nie będzie tłumaczony jako ograniczający misję Ligi do przedsięwzięcia kroków nadających się do skutecznego ochronienia pokoju światowego.

ART. 22. Traktat obecny będzie ratyfikowany. Dokumenty ratyfikacyjne będą złożone w Genewie w Lidze Narodów równocześnie z dokumentami ratyfikacyjnymi Traktatu, zawartego pod datą dzisiejszą między Niemcami, Belgią, Francją, Wielką Brytanią i Włochami.

Parafowano w Locarno, 16-go października 1925 r.

List wspólny o art. 16,

tyczący się interpretacji art. 16-go Paktu Ligi Narodów, celem wystąpienia przedstawicielem Niemiec przed przedstawicielami Belgii, Francji, Wielkiej Brytanii, Włoch, Polski i Czechosłowacji.

Delegacja niemiecka poprosiła o pewne wyjaśnienia, dotyczące się art. 16-go Paktu Ligi Narodów.

Nie jesteśmy uprawnieni do wypowiedzenia się w imieniu Ligi Narodów, lecz nie wahamy się zakomunikować Panom, jakie znaczenie przypisujemy art. 16.

W myśl naszej interpretacji obowiązki wynikające ze wspomnianego artykułu dla członków Ligi Narodów, muszą być rozumiane w tym sensie, że każde z państw członków Ligi powinno lojalnie i efektywnie współpracować dla sprawy poszanowania paktu i sprzeciwiania się wszelkiemu aktowi agresji, w mierze zastosowanej do jego sytuacji wojskowej i liczącej się z jego położeniem geograficznym.

Parafowano w Locarno dnia 16 października 1925 r.

Pod znakiem czasu.

Swoje a cudze.

Lwów 23 października

Dziś mówi się u nas o zasadzie samowystarczalności państwowej. Jednakże w życiu codziennym hałaśta te idą w ką, a zwycięża — jak zwykle w handlu — prosta zasada konkurencji.

Wyroby zagraniczne są w Polsce niby towarem zakazanym, a jednak wszędzie go pełno: w sklepach spożywczych, w handlu buczkami, w magazynach „bławatnych“ w składach kosmetyków. I towary te biją na każdym kroku produkcją krajową. Kupcy najchętniej podsuwają je publiczności a kupujący nie mogą się oprzeć pokusie. Wyroby obce są wprawdzie droższe niż nasze, ale przeciwnie bez porównania lepsze. Wskutek tego prawie każdy z nas ma na sumieniu jakiś grzech przeciwko zasadzie samowystarczalności.

Wynika z tego, że tej sprawy nie można traktować połowicznie i kompromisowo, ale raczej powiedzieć sobie: **wszystko albo nic!** Albo niech wszyscy wyrzekną się towarów zagranicznych i zadowolą się swojskimi wyrobami ale wtedy niech nie będzie u nas wogóle produktów obcych w handlu. Albo nie wysuwajmy szumnych haseł i niech zapanuje amerykańska zasada konkurencji i niech nasi fabrykanci starają się jakością swych wyrobów dorównać importowanym z zagranicy.

—oo—

Przykład dla magistratu

Lwowskiego.

Warszawa. (Tel. wł.)

Najwybitniejsi architekci Warszawy opracowują obecnie plan przebudowy gmachu ratuszowego w celu rozszerzenia biur.

W nadchodzący poniedziałek Magistrat odda do użytku ludności przebudowaną szosę Wilanowską.

Na terenie miejskim, t. j. od Belwederu — na przestrzeni 2 kilometrów została wyasfaltowana.

Ze spraw miejskich.

Lwów, 22 października.
Z MAGISTRATU.

Na tygodniowym posiedzeniu Magistratu ukarano 5 osób grzywnami po 5, 10 i 30 zł. za **przekroczenia gospodnio-szynkarskie**, a 26 osób za **spóźnioną rejestrację**. Udzielono konsensów na **nadbudowę II. Piętra przy ul. Piłchowskiej 6** i na parterową dobudowę przy ul. **Bandurskiego 15**, uchwalono 30 reestrów karnych za nieprzestrzeganie przepisów sanitarnych i **przyjęto 3 osoby do gminy m. Lwowa**.

FATALNE POMIESZCZENIE DEŁOŻOWANYCH.

Sekcja III. Rady m. stwierdziła fatalne pomieszczenie dełożowanych z wających się domów w barakach gminnych i uchwaliła przeprowadzić **roboty dodatkowe w baraku przy ul. Pełtewnej** kosztem 5.669 zł., oraz zwrócić się do Prezydium miasta, by przedłożyło wnioski co do dalszej budowy mieszkań dla dełożowanych.

O UREGULOWANIE RUCHU AUT.

Wobec powtarzających się często nieszczęśliwych wypadków na ulicach, których powodem jest **nieumormowany ruch samochodów**, postanowiła Sekcja III. uregulować w Województwie o jak najszybsze uregulowanie ruchu samochodowego, co było przed kilku miesiącami przedmiotem ankiety.

ZARZĄDZENIA SANITARNE MAGISTRATU.

Na posiedzeniu Sekcji IV. przedłożyła sprawozdanie specjalnie wybrana Komisja dla zbadania **stosunków zdrowotnych w restauracji przy rzeźni miejskiej**, stwierdzając wzorową czystość w tym zakładzie. Uchwalono położyć w lokalu tej restauracji posadzkę betonową i wyłakierować ściany.

Po przyjęciu sprawozdania miejskiego Urzędu weterynaryjnego postanowiła sekcja zaznajomić się z **działaniem kaffarni miejskiej**, wyśtosować do Magistratu zapytanie, dlaczego nie uruchomiono dotychczas aparatu gazowego do zabijania

psów, oraz zwrócić się w imieniu obywateli miasta do komisji zdrowotnej, by w porozumieniu z województwem zażądała się nad **możliwością zniesienia przymusu ilnowkowego dla psów**.

Uznając zakład aprowizacyjny, za instytucję o charakterze humanitarnym, uchwalono postarać się o rozszerzenie go i **postawienie na stopie higienicznej**. W sprawie obrotu mlekiem i dozoru sanitarnego nad niem wezwano zakład aprowizacyjny, by udzielał Sekcji IV. informacji.

Nadto Sekcja uchwaliła zwrócić się do m. Urzędu targowego, by **pilnowano mycia stołów i kłoców do wyrębu mięsa** — w razie oporu **zaś zabroniono sprzedaży**.

NOWY TRAMWAJ.

Sekcja III. uchwaliła poczynić kroki celem przyspieszenia **rozpoczęcia budowy nowej linii tranwajowej w ul. Pełczyńskiej**.

Pozatem przyznano kredyt w kwocie 500 zł. na zabezpieczenie zbiornika wodnego w łazienkach ludowych przy ul. Balonowej, oraz wyrażono szereg życzeń w sprawie porządków na ulicach.

Koncesja.

Sekcja IV. udzieliła Ludowemu Towarzystwu wydawniczemu **koncesji na drukarnię**, a p. Bohdanowi Bułkowi na prowadzenie biura **porady prawnej w sprawach skarbowych**.

Przyjęto prośbę Gremium właścicieli dorożek samochodowych w sprawie ograniczenia koncesji wielościowych w ten sposób, że na wypadek zwłoki rozpoczęcia przedsiębiorstwa **do 6-ciu miesięcy cofa się koncesję lub ogranicza**. Uchwalono wezwać magistrat, by przedłożył **wykaz istniejących dorożek samochodowych**. Wydano koncesję na 1 dorożkę samochodową i 1 motocyklową.

Popierajcie cele Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Ponoś...

Pewien dostojnik policji spytany, Jakże ma zdanie o pewnym lotrzyku, Odpisał krótko: Nie zameldowany! W postscriptum dodał: Śledztwo bez wyniku!

No tak! Inaczej przecież być nie może! Gdy zbrodniarz komuś krew z serca wyleje, Ma się pokornie sam oddać w obrozę Lub dla policji wcale nie istnieje.

A teraz wniosek: Możesz być Paniczem Byłeś w policji nie był notowany. Pójdiesz przez życie z wesotem obliczem, Nic ci nie zrobią więzy ni „Kajdany“. Wid.

—oo—

Przed pogrzebem „Nieznanego Żołnierza“.

Lwów 22 października.

Druza Odezwa Komitetu Obywatelskiego. Obok odezwy do mieszkańców miasta Lwowa wydał Komitet Obywatelski we Lwowie drugą odezwę, którą wysłał Komitetem Powiatowym na całym terenie województwa: lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego wołyńskiego.

Sekcja Artystyczno-dekoracyjna odbywa każdego dnia, o godz. 6:30 wieczorem, posiedzenia w sali Korniaktowskiej im. Króla Jana Sobieskiego — Rynek 1. 6. Sekcja przystąpiła do wykonania projektów **dekoracji katedry, Keplicy Obrońców Lwowa, dworca głównego i miasta**.

Komisja zbiorowa odbędzie posiedzenie w czwartek, dnia 22 bm. o godz. 5 popołudniu w salach reprezentacyjnych Ratusza.

Komisja Pochodowa przeprowadzi szczegółową dyskusję nad ustaleniem szpaleru w dniach 30. i 31. października b. r., oraz rozdział czynności, a to na posiedzeniu, które odbędzie się w czwartek, dnia 22 b. m. o godz. 6-ej wieczorem w Komendzie Miasta przy ul. Wałowej 1. 16.

Biuro Komitetu Obywatelskiego. W biurze Komitetu wre gorączkowa praca przez cały dzień. Rozesłano już **2.200 odez**. Wszystkie większe księgarnie we Lwowie i w całej Polsce otrzymały już do rozsprzedaży wydawnictwa Komitetu. Adres Biura: Lwów, Wałowa 1. 16.

Odcinek „Kurjera Lwowskiego“ z 23. 10. 1925

SVEN ELVESTAD

1

Kobieta-pająk.

Z przygód dedektywa ASBJÖRNA KRABA.

I.

POCIĄG KONTYNTENTALNY PRZYJEŻDŻA.

Kiedy, dnia 25 marca, roku..., przybył pociąg kontynentalny do Chrystianji, stał Asbjörn Krag na peronie dworca zachodniego.

Włóczył się przedtem po szarem, smutnym mieście, nie wiedząc od dwóch godzin co ma począć ze sobą.

Był w złym humorze. A jeśli ten człowiek był w złym humorze, to był to **całkowicie zły humor**.

Nic w tej chwili nie wydawało mu się rozumnem. Pogoda wydawała mu się nie do zniesienia, **słońce świeciło mu za silnie**, to znów **chmury wisały za ciężko** nad miastem, raz zimno szczyptało go za silnie w uszy, to znów zbytnia odwilż, **zesuwała za wiele śniegu z dachów**.

Najwięcej zaś z **wszystkiego gniewali go ludzie**. Kręcili się oni po mieście z **niebywałą cierpliwością**, a nie przychodziło im nic na myśl,

coby mu mogło dostarczyć **zajęcia choćby na kilka godzin**.

Albowiem Asbjörn Krag **nie miał nic do roboty**, i to było główną przyczyną jego niezadowolenia. W takich chwilach zbierała go **chęćka opuszczenia własnego kraju** i udania się do wielkich, światowych miast, o hałaśliwym życiu, wzmogonym tempie, gdzie co chwila natrafic mógł na **najzawilsze zagadki**.

Jakiegoż to bowiem była rodzaju praca, której tu w ojczyźnie mógł się oddawać?

Miesiąc ten rozpoczął się kradzieżą w trafice, gdzie okradziono całą kasę — ze znaczkami pocztowym. Po dokładnem zbadaniu okazało się, że w kasie znajdowały się **dwie korony i pięćdziesiąt erów**.

W trzy dni później **dokonano w samym śródmieściu bezczelnej kradzieży**. Pewnej damie zrabowano torebkę, zupełnie zresztą bezwartościową, a złodzieja przytrzymało w kilka minut potem. W tym samym dniu dokonano włamania przy Kungsgata, ale bezskutecznie, gdyż **kasa żelazna oparła się wszystkim wysiłkom złodzieja**. Znow parę dni przeminęło spokojnie, aż oto jednemu z wieśniaków ukradziono **pięćset koron**. To zagadkowe zdarzenie skończyło się tem, że większą część tych pieniędzy **znaleziono w kilka godzin później u pewnej „damy“**,

dobrze znanej policji. Po aresztowaniu, ustalono jej personalja i ustalono równocześnie, że **jest to była służąca Berta**, która przed trzema miesiącami opuściła służbę i **zabrała wtedy jedwabną suknię swej pani**. Teraz więc dowiedziano się również, gdzie podziła się dawno poszukiwana suknia.

Takie były **prawie wszystkie wykroczenia w tym miesiącu**. Ale wieczorem, dnia 23 marca, **zaszło coś nieoczekiwanego**.

Złodziej włamał się do jednego z biur kupieckich w śródmieściu. Z niebywałą śmiałością **obrał drogę z ulicy przez okno**.

Nie byłoby zresztą w tem nic nadzwyczajnego. Lecz potem nastąpiła rzecz nieoczekiwana. **Złodziej nie ukradł pieniędzy, nie ruszył nawet kasy, w której leżały tysiące**, nie otworzył żadnej szafy. **Zabrał natomiast czarną tekę na akta**, w której znajdowała się **jedna akcja** i ważne papiery handlowe. Były to papiery wartościowe, ale **nie dające się zrealizować**: mogące mieć jednak wielkie znaczenie dla okradzionego kupca. **To było coś dla Asbjörna Kraga**. Chwył się tego wypadku ze zwykłą sobie **energją**. Wymierzył rozmiary biura i **odnalazł kilka dziwnych śladów złodzieja** na ramacli okna i na podłodze. Przyszło mu na myśl: — **Ta sprawa**

otrzyma napewno w kryminalistyce nazwę: **„Człowiek o kuli“**. I wrócił do biura policji, aby naradzić się z szefem. Tam właśnie **siedział na krześle „człowiek o kuli“**. Był to ubogi gałganiarz, o drewnianej nodze, biedny, zmizerowany człowiek, który popełnił kradzież **tylko dlatego, aby dostać się z powrotem do więzienia** i zdobyć tym sposobem dach nad głową i nieco strawy. Było mu wszystko jedno, co mu w ręce wpadnie. Zabrał więc tekę z aktami, gdyż **najłatwiej było mu ją unieść**.

Czyż można się wobec tego dziwić że wielki detektyw, który rozwiązał tyle najzawilszych kryminalnych zagadek, **był w złym humorze?** Wprawdzie powinien się być on, komisarz policji i wszystkie siły bezpieczeństwa publicznego, cieszyć z powodu tak znikomej ilości przestępstw kryminalnych. Podziwiał nawet przez chwilę **wysoki poziom moralny mieszkańców Chrystianji**. Ale jego podziw był pod pewnym względem **dwuznaczny** a nawet nierozważnie **postawił sobie takie pytanie: — Po co istnieje miasto**, liczące dwieście trzydzieści tysięcy mieszkańców, **ćwierć miliona ludzi, jeżeli nie daje swemu jednemu detektywowi nic mądrego do roboty?** (C. d. n.).

Sprawa Steigera przed sądem.

Dziewiąty dzień rozprawy.

Lwów, 22 października.

Rozprawa wczorajsza rozpoczęła się o godz. 9.30, przy **stabszej** nieco, niż zazwyczaj, **frequencji** publiczności.

Zeznania bezpośrednich świadków zamachu, jakkolwiek ważne, niemniej jednak **monotonne**, przez ciągle obracanie się dookoła **tego samego tematu**, widać znudziły już nieco stałych bywalców z pośród publiczności. Dopiero później, w porze południowej, **sala zapelnia się** **szczelnie**, a na skutek rewelacyjnych oświadczeń i wniosków obrońcy **wzrasta zainteresowanie** powszechne i **podnosi się temperatura** ogólnego nastroju słuchaczy.

A wczorajsza rozprawa nadspodziewanie dostarczyła niemałej sensacji.

Linia zainteresowania przebiegiem rozprawy osiągnęła wczoraj swój **punkt szczytowy** w czasie przemówienia obrońcy dr. **Loewensteina**, który przedstawił **spowiedź** **kobiety**, która — dręczona wyrzutami sumienia — zgłosiła się do niego z gotowością złożenia zeznań, **rzucających zupełnie nowe światło** na sprawę, będąca przedmiotem aktu oskarżenia.

Pod koniec zaś rozprawy, wywód dr. **Landaua**, oparty na przesłankach, a dotyczący **metod pewnych organów śledczych**, wywołał jakby echo minionych dni rozprawy Jaegera i tow., przez co sprawa Steigera od dziś nabrała pewnego **specyficznego zabarwienia**.

Pierwszy zeznawał wczoraj świadek **Wojciech Jądra**, listonosz, b. posterunkowy policji. Świadek ten podaje, że obserwował oskarżonego Steigera **bezpośrednio przed zamachem**. Pakiet spostrzegł w **locie z góry 4 metry** ponad jezdnią. Kto wyrzucił nie wie.

Świadek widział, jak w chwili po upadku bomby **uciekał Steiger**, a za nim biegli inni ludzie. Zarazem świadek ten twierdzi, że stojąc pod

kawiarnią „De la Paix“, słyszał wołanie jakiejś pani: „**łapać w jasnym płaszczu**“. Wywołuje to wielkie poruszenie wśród przysięgłych i zdumienie na sali, albowiem od miejsca, gdzie świadek ten stał, do Banku Komercyjnego, gdzie stała Pasternakówna, jest **przeźreni bardzo duża**.

Na dobitkę wszystkiego, świadek ten twierdzi też, że widział stojącego w tylnych szeregach publiczności, zebranej na przeciwległej stronie ulicy, Steigera.

Insp. pol. okręg. W. Wiczyński.

Dr. Landau: Dlaczego zwrócił pan specjalną uwagę na p. Steigera?

Św.: Bo był w takich okularach.

Sędzia przys.: Gdy pan po raz drugi zobaczył Steigera, czy był już daleko?

Św.: Kilka kroków.

Sędzia przys.: Czy gdy bomba spadała, Steiger stał jeszcze?

Św.: Tak.

Dr. Landau: Pan podał w śledztwie, że nie zatrzymał się przy bramie przy ul. Legionów 1. 1, bo pana wezwano pod Nr. 3.

Św.: Tak. Tam również aresztowano jakichś trzech osobników, których **sprowadziłem do ekspozytury śledczej**.

Trzeci świadek z kawiarni „Warszawa“.

Przesłuchano następnie świadka, **Emilię Mirkównę**, **bufetową** z kawiarni „Warszawa“, która w towarzystwie **Klary Merksamerowej** i **Marii Maistrukówny** przed przyjazdem P. Prezydenta Rzeczypospolitej wysiadła z tramwaju „KD“ i znalazła się na fatalnym narożniku.

Świadek ten widział tylko **wyrzucony w górę pakiecik**. Gdy zaczęto wołać, że jest to bomba i „aresztować!“ — Mirkówna **przestraszona ucieka do bramy**.

Przew.: Widziała pani, kto wyrzucił bombę?

Św.: Nie.

Przew.: Widziała pani tylko pakiecik w powietrzu?

Św.: Tak.

Przew.: Skąd wyrzucono ten pakiecik?

Św.: Z grupy publiczności na narożniku.

Przew.: Pana Steigera widziała pani?

Św.: Wtedy nie widziałam, aż dopiero na rozprawie przed sądem doraźnym.

Mirkówna opowiada dalej, że w zamieszaniu **zgubiła swe towarzy-**

szki, które dopiero potem, po uspokojeniu się i wyjściu z bramy odnalazła.

Św. dr. Rabner.

Dr. Grek: Krzyk „aresztować“ słyszała pani dopiero po dojściu do pierwszej bramy, a więc upłynął pewien okres czasu od chwili wybuchu?

Św.: Tak.

Dr. Grek: To więc pozostaje w sprzeczności z tem, co mówiła p. Pasternakówna, że natychmiast po zaczęciu wołać, aby sprawcę aresztowano.

Przew.: Proszę panią **oznaczyć**

Sensacyjny zwrot.

Kobieta, która była klasycznym świadkiem zamachu zgłasza się do obrońcy.

Po przesłuchaniu świadka Mirkówny, prosi o głos obrońca, dr. **Loewenstein**.

Przew.: Głos ma p. dr. Loewenstein.

Dr. Loewenstein: Wysoki Trybunał! Jesteśmy w stadium rozprawy, w którym **rozbiera się najistotniejszą część całego procesu**. Z rozpatrzenia momentu zamachu wynikały wnioski, będące **podstawą** **też dowodowej oskarżenia**.

W tem stadium rozprawy jest moim obowiązkiem podać do wiadomości Wysokiego Trybunału następujący fakt:

Dnia 18 b. m. zadzwonił w mieszkaniu moim telefon. Jakaś nieznaną mi osoba, przedstawiając się jako **Maria Harniszowa, żona podpułkownika**, prosiła, aby jeszcze tego samego dnia ją przyjąć.

Istotnie, tego samego dnia zgłosił p. Harniszowa u mnie, w towarzystwie **meż, em. podpułkownika sztabu generalnego**, oraz znajomego lekarza ze Stryja.

P. Harniszowa zakomunikowała mi, że **była klasycznym świadkiem** wypadku z dnia 5 września, który zaobserwowała z okien swego mieszkania przy **pl. Marjackim 1. 9**. Świadkiem tegoż wypadku był również mąż p. Harniszowej, p. ppłk. **Rudolf Harnisz** oraz syn jej **Zbigniew Hołowiecki**, uczeń korpusu kadetów. Ponadto z okien mieszkania pp. Harniszów obserwowali cały wypadek: p. **Władysław Nawratil**, stł. radca skarbu, obecnie naczelnik Inspektoratu skarbowego w Białymstoku oraz p. **Eugenja Ilczyszyn**, zamieszkała przy ul. Króla Leszczyńskiego. Zauważam, że p. Harniszowa przejazd P. Prezydenta **obserwowała przez lornetkę**.

P. Harniszowa twierdzi stanowczo i jest gotową pod przysięgą zeznać, że **widziała** **widziała bombę lecącą na wysokości II. piętra tej kamienicy, gdzie znajduje się kawiarnia „de la Paix“**.

P. pułkownik Harnisz (zwracam uwagę, że jest to człowiek fachowy w ocenianiu rzutów, jako b. wyższy oficer sztabu generalnego) **widział bombę, spadającą już na wysokości balkonu kawiarni „De la Paix“**.

Zapytana przezemnie p. Harniszowa, **dłaczego dopiero dziś zgła-**

sze stanowisko na planie. Pani była na wizji lokalnej ze sędzią śledczynią na miejscu?

Św.: **Byłam**. (Mirkówna podchodzi do stołu Trybunału i wskazuje na planie).

za się ze swoim zeznaniem, oświadczyła, że początkowo zgłosić się nie chciała, aby nie wchodzić w przykry dla niej kontakt z władzami sądowymi i policyjnymi. W czasie sądu doraźnego przechodziła **duchowe tortury** i odetchnęła dopiero, dowiedziawszy się, że oskarżony **uniknął wówczas wyroku śmierci**.

„Od tego czasu — opowiedziała mi p. Harniszowa — **sumienie nie daje mi spokoju** ani przez chwilę, a oskarżony Steiger we śnie mi się zjawia z wyrzutami. Kiedy pomyśle, że takie samo nieszczęście **mogło spotkać mego syna**, jestem bliska obłądki“.

Na pytanie p. Harniszowej, co ma uczynić dla uspokojenia swego sumienia, odpowiedziałem: „**Zgłosić się do sądu i wyznać całą prawdę**“.

Stawiam wniosek, by Wysoki Trybunał uchwalił powołać w charakterze świadków na wyżej podane okoliczności: p. **Imre Marię Harniszową** (1-mo voto Hołowiecka); p. **Rudolfa Harnisza**, em. ppłk. szt. gen.; p. **Zbigniewa Hołowieckiego**, ucznia korpusu kadetów nr. 1; p. **Władysława Nawratila**, stł. radcę skarbu, oraz p. **Eugenję Ilczyszyn**.

W końcu dr. Loewenstein podkreślił wyższą wartość zeznań świadków, którzy **obserwowali wypadek dokładnie z rejonu bezpiecznego przed działaniem bomby**. Inni świadkowie pod wpływem uczucia strachu nie byli w możności dokładnej obserwacji. Śledztwo policyjne, wychodząc z założenia, że **ma sprawcę, naglejęło** **wszystko do swojej koncepcji i stąd wzięła się** **teza o nienaturalnym wyrzuceniu** **z lewej strony ulicy na prawą**.

Wychodzące obecnie na jaw szczegóły obalają podstawę aktu oskarżenia“.

Przemówienie dr. Loewensteina wywarło **nadzwyczajne wrażenie** w audytorjum. Wśród powszechnego zaciekawienia zabrał głos prokurator **Hryniewiecki**, w celu oświadczenia się na wnioski obrońcy.

Prokurator wnioskom obrońcy **nie sprzeciwił się**, domagał się jednak, by Trybunał powziął decyzję **po przesłuchaniu wszystkich świadków** **zajęcia**. Twierdzenie, że **bomba została rzucona z góry, jest nowością**. Dotąd wszyscy świadkowie określają miejsce wyrzutu z chodnika.

O technikę śledztwa sądowego.

O technikę śledztwa sądowego.

Przesłuchano następnie świadków — **Leona Tennebauma**, płatniczego kawiarni „De la Paix“, który podał, że stojący pod kawiarnią ludzie wołali, że **pakiecik rzucono z góry**, oraz **Emanuela Klapholtza** i **Jana**

Szkowrona. Ci ostatni nic nowego do sprawy nie wniesli.

Ostatni zeznawał świadek **Samuel Katz**, który podał, że **słyszał, jak Pasternakówna wołała przed aresztowaniem Steigera: „Zdaje mi się, że to ten, niewiem napewno“**. (Dalszy ciąg na stronicy 7-mej).

Nasz fejleton.

Lwów, 22 października.
Czyniąc zadość życzeniom, jakie nas doszły z kół naszych Czytelników, względnie Czytelniczek, aby „Kurjer Lwowski“ dał im powieść sensacyjną **rozpoczniemy z dniem dzisiejszym druk powieści pt.:**

„KOBIEĆA-PAJĄK“

Jednego z najgłośniejszych dziś i najpopularniejszych w Europie pisarzy norweskich (w zakresie powieści sensacyjnych i kryminalnych), jakim jest

Sven Elvestad.

Napisał on dotychczas kilkanaście powieści, cieszących się w całej Europie niebywałą poczytnością. Dość zaznaczyć, że np. w Niemczech, w ciągu jednego roku utwory jego rozchodzą się w liczbie około 3 milionów egzemplarzy.

Tematem jego powieści jest najczęściej jakaś zbrodnia działalność międzynarodowych, niezwykle rafinowanych opryszków, hochstaplerów lub hochstaplerek ze sfer wyższych a pozostających pod władztwem jakiego genialnego zbrodniarza lub zbrodniarki (Carsten, „Ko-

bieta-pająk“ itd.). Z tymi zbrodniami komplotami podejmuje w utworach Elvestada walkę, w imię **sprawiedliwości**

genjalny dedektyw Asbjörn Krag, przewyższający o wiele sprytem swój pierwowzór, dedektywa Holmesa, i zawsze zwycięża, ratując swoją działalnością dobro społeczne, państwowe, lub indywidualne, stosownie do tematu powieści. Powieści Elvestada są więc w całym tego słowa znaczeniu „moralne“.

Wzorami powieści Elvestada zachęcani, pragnąc dać Czytelnikom naszym lekturę intrygującą niezwykle, a moralnie zdrową rozpoczynamy w numerze dzisiejszym druk powieści Elvestada pt.:

„Kobieta-pająk“.

Będą ją czytali Czytelnicy nasi zapewne z rosnącym z dnia na dzień zainteresowaniem, przyglądając się z ciekawością epizodowi z życia genialnej zbrodniarki, zwanej „kobietą-pająkiem“, i walce, jaką jej wypowiada, i w której ostatecznie, dzięki genialnej intuicji, zwycięża przesławny dedektyw Asbjörn Krag.

Ossowiecki i Piłsudski.

Lwów, 22 października.
Sławny jest nie tylko w Polsce, ale także we Francji i w Anglii, inżynier warszawski Stefan Ossowiecki. Sławny jest ze swoich niezwykłych zdolności psychometrycznych. Zdoła odczytać pisma w kopertach zamkniętych, opisać wygląd autora listu, nawet jego mieszkanie. Zdoła wskazać miejsce, gdzie leżą przedmioty zgubione. Zdoła nawet przewidzieć grożące komuś niebezpieczeństwo. Tę zdolność badali uczeni angielscy i francuscy i stwierdzili ich prawdziwość.

Na wykładach swych we Lwowie opowiadał ks. Oraczewski, jak marszałek Józef Piłsudski wypróbował również zdolności Ossowieckiego. Przesłał mu przez swego adiutanta

kopertę zamkniętą z prośbą o odczytanie tego, co mieści się w kopercie. Ossowiecki wysłał się przez chwilę, wreszcie rzekł:

— Rzecz dziwna; tam są jakieś znaki, których nie rozumiem, ale je napiszę.

Piłsudski, wiedząc, że Ossowiecki nie umie wcale grać w szachy, napisał na karteczce zadanie szachowe i zamknął w kopercie. Okazało się, że Ossowiecki podał dokładne całe zadanie bez otwierania koperty. A—t.

Zapisujcie się do Ligi Obrony Powietrznej Państwa.

kach w teatrach wiedeńskich (ostanio — na wiosnę b. r.) w sztuce Pirandella, Tolstoj'a i w starowiedeńskiej Nestroy'a. Przedstawił mi się jako aktor o olbrzymiej indywidualności, opracowujący rolę drobniawo, o bogatej skali talentu (na co wskazuje już chociażby różnorodność wyżej przytoczonych sztuk) grający z równym powodzeniem Hamleta jak i Iobuza kilkunastoletniego z ławy szkolnej; obdarzony nie mniejszym zasobem tragicznego patosu (w szlachetnym znaczeniu) jak i pogody, farsowej. Przytem rozporządza głosem metalicznym i głębokim (każdy zresztą aktor niemiecki na głos głęboki — jak zauważył śp. Barącz) niewzruszoną inteligencją i intuicją, pozwalającą mu wnikać w najdrobniejsze zakamarki duszy i mózgu tworzonych przez się postaci, które też dlatego muszą utkwić w pamięci widza i długo go niepokoić. Z dawnych przypomina Kaimza, z nowych Solskiego, z tą różnicą, że jest to natura bardziej kontemplacyjna, podczas gdy Solski jest więcej żywiołowy. Suggestywny jednak widza na równi — bez względu na środki i drogi twórczości.

Jeszcze w sprawie odezwy N. U. Z. A.

Otrzymałszy w sprawie o-mawianej już odezwy N. U. Z. A. kilka pism, z których umieszczamy następujące, pochodzące od autora pierwszej notatki.

Lwów, 22 października.

Zamieszczone onegdaj w „Kurjerze Lwowskim“ uwagi członka Rady Nadzorczej NUZA, zupełnie nas nie przekonały. Nasze stanowisko jest jasne: Nie uważamy za obowiązek wpłacać dalsze udziały do kooperatywy, która nam nie daje i która przez cały czas istnienia nie dawała nic innego, ani tańszego, ani lepszego niż każda grażlernia, z tą różnicą, że ocalała się zawsze biurokratyzmem, który

zrażał i zraża członków. W szumnych i „terorystycznych“ (jak je nazwaliśmy) odezwach dość było miejsca na to, aby wydrukować groźbę pod adresem członków, natomiast nie poinformowano ich choćby kilku cyframi, jaki był obrót kasowy w kooperatywie, ile kosztuje personal i zarząd i co najważniejsze — ile dyrekcja pobiera w tej tak groźnie do bankructwa chylącej się z powodu „wszędzi“ (jak się wyraża reprezentant Rady Nadzw.) — instytucji.

Na to też nie dała odpowiedzi Rada Nadzorcza, a cyfry te byłyby bardzo zajmujące.

Wywiad z Komisją zakupów Komitetu „Tygodnia Akademika“.

Warszawa (Tel. wł.)

Wobec ogromnego zainteresowania, jakie wzbudza zbliżająca się II. Wielka Loteria Akademicka — zwróciliśmy się do Komisji Zakupów po informacje.

„Jakie ma zadanie Komisja Zakupów? — Zakupienie ogromnej liczby 400.000 fantów na Loterię Akademicką dla całego kraju, dla wszystkich prowincjonalnych Komitetów Loterji.

Jak idą zakupy?

Przy życzliwym i obywatelskim stanowisku kupiectwa polskiego zakupy postępują rażno. Zakupiono już 200.000 fantów, a za dni kilka skończymy zakupy wogóle.

Jakie są największe fanty?

Samochody, pjanole Du-Art, motocykle, rowery, konie, krowy, powóz z koniem, aparaty radio (duże) całkowite umeblowanie pokoi i t.p.

Jaka jest kalkulacja loterji?

Minimalna wartość fantów wynosi 1 zł., co przy cenie hurtownej czyni fanty wartościowymi. Stosunek biętów pustych do wygranych 1 : 5 daje wielkie szanse grającym“.

Przy sposobności zwiędziliśmy wystawę fantów, która się imponująco przedstawia. Całe zastępy akademików pracuje przy segregacji i numeracji fantów, których jest kilkaset gatunków.

Przewodniczącym Komisji zakupów jest Naczelny Dyrektor Tow. „Elibir“ — p. Z. Byczkowski, sekretarzem p. W. Frenkiel.

Podczas trwania „IV Tygodnia Akademika“ — wydana zostanie w formie gazety na terenie całej Polski „Jednodniówka Akademicka“, która ma zapewnić najcenniejsze pióra współczesnych pisarzy i poetów, autografy wybitnych ludzi, bogate ilustracje, fotografie fantów loteryjnych, krzyżówkę z nagrodą itp.

NAUCZYCIELE O PROJEKCIE REFORMY SZKOLNEJ MIN. DR. STAN. GRABSKIEGO.

Warszawa. (Tel. wł.)

Na konferencji przedstawiceli Związków nauczycieli szkół powsz. w Warszawie i Związku nauczycieli zawodowych szkół średnich o projektach p. Stan. Grabskiego stwierdzono jednomyślnie, że projekt ten grozi obniżeniem kultury mas ludowych i szerokich sfer inteligencji, że godzi on w zrealizowaną już zasadę 7-klasowej szkoły powszechnej, w zasadę jednolitości ustroju szkolnego i że wprowadza rozbiór szkoły średniej i obniżenie poziomu wykształcenia.

—oo—

Odcinek „Kurjera Lwowskiego“ z 23. 10. 25.

MOISSI.

(Wieczór żywego słowa).

Lwów, 21 października.

Pan Moissi jest wielkim aktorem. Mniejsza, czy nazywa się Aleksander, czy Adalberti. W Niemczech imienia jego prawie nie znała. Moissi. Krótko! A nazwisko to jest prawie „zawołaniem“. Bo tam umieją cenić swoje wielkość. I w objawach entuzjazmu dla Moissi'ego — aktora, wybaczą wspomnianym zaślępięcom, że Moissi — recytator jest „wielkością“ bardzo przeciętną.

Widziałem go, względnie słyszałem go wczoraj poraz piąty. Raz przed kilku laty w stolicy naddunajskiej. Po wieczorze recytacyjnym nie wypowiadałem głośno mego zdania, że kto chce słyszeć poprawnie wygłaszane utwory liryczne niemieckich — niech posłucha Moissiego. Entuzjaści tupiący nogami na galerji „Konzerthausu“ byłiby mnie ukamienowali za taki pogląd.

Potem widziałem go w 3 sztuce

Wczoraj upewniłem się, że recytatorem wielkim Moissi — nie jest. I to zresztą naturalne. Na scenie artysta ma sposobność „wyżycia“ się, na estradzie jest bardzo ograniczony w środkach pozostaje mu tylko głos. Trzeba szczególnie poświęcić życie temu jednemu instrumentowi, aby na nim osiągnąć wielkie sukcesy — jak to czynił Rychterówna, ale wtedy trzeba scenę uważać za „wtórny“ element swej twórczości. A Moissi jest przede wszystkim — aktorem! (Czy można sobie wyobrazić Solskiego na estradzie?..)

To, co wygłasza względnie czyta (bo M. czyta przeważnie) jest poprawne zapewne (jakkolwiek na niektóre akcenty i „staccato“ w intonacji nie godzę się) i wskazuje na duże zamiłowanie do języka, ale to stanowczo nie dorównywa miłary jego talentu aktorskiego, a nawet jest stosunkowo przeciętne w stosunku do tego, co w swoim czasie dał wiedeński recytator, sławny i u nas, Strakosch, lub ostatnio znany w Niemczech Wülner. Zaryzykuję nawet twierdzenie, że Krzyżanowski „Dwóch grenadierów“ Heinego wygłosił wcale nie gorzej, a może... Ale bądźmy gościnni!

Gościnnosć tę objawiła zresztą wczoraj i nasza publiczność oklaskami, mniej jednak po europejsku zaprezentowała się artyście wchodzeniem podczas rozpoczętych „numerów“, trzaskaniem krzesłami itd. Ale, gdy ktoś płaci 12 zł. za miejsce... — nieprawda? Wszystko wobec tego w porządku.

Oczywiście błąd wypadły liryki Asnyka, Kasprowicza i Staffla, bo po pierwsze trudno naprawdę lirykę „Jłómaczyć“ (nie chce temsamem ubliżyć pięknym przekładom Szerlaga) po drugie nie dziw, że niemieckiemu artyście trudno się w nie wżyć. Chwalebne jednak są usiłowania, które mają nawet w Europie pewne propagandowe znaczenie.

Jest zasługą niezawodną biura p. Tuerka, że zaproduktował nam artystę na miarę europejską. To kształci na każdy wypadek.

Wieczór Moissiego dowiódł przytem, jak wielką artystką żywego słowa jest — Rychterówna i bodaj, czy nie jedyną w Europie, zaprawdę wielką.

Ale to tylko artystka — polska...

J. Geszwind.

—oo—

Rozmowa z Moissim.

Lwów, 21 października.

(g.) Korzystając z przelotnej znajomości, za wartej kiedyś nad Dunajem, odnowiłem ją z wielkim artystą we Lwowie i odwiedziłem „na kilka minut” nazajutrz po jego wieczorze.

Kilka minut przeciągnęło się w kilka kwadransów mimo, że uprzejmy gospodarz powitał mnie słowami:

— Dziele ludzi na „przedpołudniowych” i „wieczornych”. Pierwsi są zgrzybliwi, niezadowoleni, kwaśni, nieuprzejmi, drudzy — wylewni, weseli, rozmowni.

Dziś należę do pierwszych i dlatego nie wiele będzie miał pan ze mnie pociechy...

— A więc neurastenja?

— Coś podobnego...

I mimoto potoczyła się rozmowa wesoło, żywo, de omnibus rebus... i jeszcze o kilku innych...

Dowiedziałem się, że teraz właśnie jest mistrz Moissi na „rozjazdach”. Co roku — pół roku podróżuje. Nie może pracować na jednim miejscu, mimo, że jest osiadły, ma ponoć wille we Wiedniu, rodzinę...

— Był w Warszawie onegdaj, dziś znów powraca na jeden „wieczór”, potem Kraków, Katowice, potem Rumunia, Szwecja, Danja...

— A propos Warszawy... Jaka różnica zauważył pan między publicznością Warszawy a lwowską.

— No! Warszawska przyjęła mnie bardzo ciepło.

— Lwowska niespokojna trochę — wtrąciłem.

— Tam stolica.

— Stolicą Polski kulturalnej był kiedyś Lwów.

— Pamiętam! Ale to już dawno...

— A teatry warszawskie?

— Byłem w niedziele na „Henryku IV” Pirandella...

— Co pan powie o Stępowskim?

— Dobry aktor, ale grali tę rzecz błędnie, jakby Sudermanna... i przeraziły mnie pustki! Panie! W niedziele teatr pusty! Nie do wiary!

— To u nas nagminna choroba. Właśnie rozpisaliśmy ankietę tea-

tralną na ten temat. Co pan sądzi...

— Wszędzie jest na ogół źle... ale sądzę, że u Was gorzej... Z chaosu, w jakim się świat pograżył po wojnie, jeszcze sztuka się nie otrząsała, ani publiczność... a musi Pan wiedzieć, że w Europie co tygodnia umiera jakiś klasyk. Jedyny teatr, który się dźwiga — to rosyjski!

— Był pan niedawno w Rosji, może mi pan coś powie.

— Byłem 12 tygodni, grałem u Stanisławskiego, zespół po rosyjsku, ja po niemiecku, ale o Rosji boję się mówić, zwłaszcza pan dziennikarz... Bo, kiedy się w Europie powie, że kawior rosyjski jest dobry, to się od razu dostaje markę bolszewika... niezdrowo Panie!

— A gdyby Pan tak na polskiej scenie się pokazał.

— Myślę o tem i zapraszają mnie, może się uda, na razie dalej w drogę muszę...

Potem się dowiedziałem, że ten młody (44 letni człowiek) jest już też jubilat! Grał przeszło tysiąc razy Hamleta, tysiąc razy „Żywego trupa” Tolstoja i t. d.

Zajmuje go twórczość dramatyczna polska, ale mało ją zna...

Zauważyłem, że po nim poznać ślady ciężkiej pracy, bo sztuka zwykła aktorów konserwuje tak, że wyglądają młodziej, wygląd Moissiego zaś całkiem tej tezy nie potwierdza.

Pożegnaliśmy się obustronnie „do widzenia”, co zdaje się stanowi jeden z nielicznych elementów polskiego słownictwa tego wybitnego aktora niemieckiego, który żywość swoją i skalę interesów objawia nawet orjentacją w sprawach polityki: Locarno, Genewa... Londyn... Warszawa.

Odprowadzając mnie do drzwi, wyraził zdziwienie, że go nie pytałem, czy jest żydem... Bo go ponoć o to stale w Polsce pytają... A jego drzewo genealogiczne przez 800 lat nie wykazuje nigdzie żyda, natomiast patrycjuszów, rodaków Dantego.

—XO X—

Leczenie chorób zapomocą głodu.

Warszawa, (tel. wł.)

W Warszawie bawi obecnie dr. Melanja Lipińska, ociemniała uczona, której metoda leczenia za pomocą głodu, zwróciła uwagę powag naukowych francuskich i amerykańskich.

Wybitna nasza rodaczka oświadczyła w wywiadzie, że kuracja głodowa jest nietylko znakomitym środkiem leczniczym, gdyż oczyszcza organizm z trucizn, ale jest także sposobem wyrobienia woli i charakteru.

Dr. Lipińska prowadziła w No-

wym Yorku badania naukowe w dziedzinie wzroku, obecnie udaje się do Paryża, by studjami temi objąć także inne choroby, zwłaszcza nerwowe. Za 3 miesiące Akademia medyczna w Paryżu orzeknie, czy metody jej mają podstawy naukowe. Ociemniała lekarka otrzymuje mnóstwo listów dziękczynnych od wyleczonych z całego świata.

W Warszawie wygłosi dr. Lipińska odczyt p. t. „Rozwój charakteru i woli w stosunku do odżywiania”.

—XO X—

Oszukańczy trick toruńskiej firmy.

Lwów, 22 października.

Firma H. Szewczyński w Toruniu ogłosiła jeszcze w r. 1924 w wszystkich polskich pismach na obszarze całej Rzeczypospolitej że każdy kto przysła 7 złotych, otrzyma zegarek ścienny — 6 mydeł i cały szereg drobiazgów, a ponadto otrzyma los, który mu da możność wygrania na specjalnie urządzonej loterii auto, fortepian i t. p.

Wielu naiwnych nie podejrzewając podstępu i oszustwa posłało tych 7 złotych. Minął jednak rok, a firma mimo licznych zażaleń nie daje o sobie znaku życia.

—OO—

NA MARGINESIE.

Jedno z pism lwowskich o wyrobionej zresztą sławie, umieściło artykuł, który nic nie wyjaśnia, o niczem konkretnie nie donosi, ale ma jedną zaletę: „Tajemniczość” na którą to przynętę usiłuje ów dziennik łowić czytelników, a jak to wygląda w praktyce, staramy się mniej więcej przedstawić.

Sensacja jakich mało!

Tajemnicza afery. — Wasz sprawozdawca rozmawia telefonicznie z Paryżem. — Sprawca będzie przesłuchany. — Tajemnica urzędowa zamyka nam usta!

(Telefonem od naszego specjalnego sprawozdawcy).

Genewa 17 paźdz. 23 h 15'

Waszemu sprawozdawcy parlamentarnemu udało się uzyskać, przechodzące najśmielsze wyobrażenia, sensacyjne rewelacje, które jednak ze względu na tło sprawy i mogące wyniknąć komplikacje w świecie politycznym, nie mogą być na razie ujawnione w całej pełni, i z tychże powodów Wasz sprawozdawca jest zmuszony wstrzymać się z podaniem bliższych szczegółów, co zapewne przyjmą Czytelnicy naszego pisma z pełnym zrozumieniem do wiadomości.

Sprawa cała przedstawia się bardzo tajemniczo, w każdym razie, ze względu na zainteresowanie się sfer rządowych, (co świadczy dowodnie o powadze tej afery) zwrócił się Wasz korespondent po informacje do Paryża, będącego ośrodkiem tej sensacyjnej sprawy. Nastąpiła rozmowa telefoniczna tej treści:

— „Halo! Paryż? Proszę połączyć z Min. Spraw Zagran.”

— „Tu Paryż — Min. Spraw Zagr. Centrala!”

— „Proszę połączyć z ministrem pełnomocnym!”

— „Halo! Czy pan Minister d'Orsay? Tu mówi Genewa, sprawozdawca parlamentarny „Gazety Popołudniowej” ze Lwowa!”

— „A! Sługa Pana Redaktora! Moje uszanowanie! Naturalnie że się znamy. Miałem pozatem przyjemność czytać o Pańskich sukcesach podczas propagandowo-etnograficznej wycieczki po Kresach Wschodnich! Czemże mogę służyć?”

— „Złożony na mych barkach ciężki obowiązek publicystyczny, skłania mnie do niepokoju Pana Ministra, by uzyskać u Niego informacje w sprawie, której ujawnienie domaga się opinja publiczna w

Polsce. Czy Pan Minister mógłby mi udzielić dotyczących informacji?”

— „Właściwie, nie wiem dokładnie, o co chodzi, Łaskawy Panie Redaktorze, ale dla Pana, rzecz prosta, zrobi się wszystko, co tylko można!”

— I tu został wasz korespondent połączony na rozkaz ministra natychmiast z szefem policji politycznej, który w sposób nader uprzejmy, odpowiedział na pytania, prowadząc rozmowę, trwającą minut blisko dwadzieścia.

— Z rozmowy tej wynikałoby, że jakkolwiek dotyczący osobnik nie był jeszcze przez policję przesłuchiwany, to jednakże będzie to w czasie najbliższym już miało miejsce.

W razie zaś ujawnienia najmniejszych poszlak, zostanie przytrzymany, ale i w tym wypadku e-stateczna decyzja uzależnioną będzie od władz sądowych,

Na tem zakończył Wasz sprawozdawca wyczerpującą rozmowę telefoniczną, z której doniosłą treścią dzieli się natychmiast ze swymi Czytelnikami.

Bombastus Zatkiewicz korespondent parlamentarny „Gazety Popołudniowej”.

Jesteśmy nad wyraz szczęśliwi, że pismo nasze przynosi stale najwcześniejsze i pierwszorzędnne wiadomości o rewelacyjnym wprost charakterze (ostatnio aresztowanie ambasadora Ukrainca Kosynina) co w wielkiej mierze mamy do zawdzięczenia wzorowo zorganizowanej sieci korespondentów, o wyrobionej rutynie dziennikarskiej na co zwracając uwagę naszych Czytelników polecamy się nadal ich łaskawym względom.

Redakcja „Gaz. Popołudn.”

—XO X—

Kurjer literacki.

St. Ruziewicz i E. Żyliński „Algebra”, Podręcznik dla klas wyższych szkół średnich, Cz. I. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, 1926.

Nowy podręcznik algebry, wydany przez ruchliwe „Ossolineum” obejmuje materiał przeznaczony dla IV. kl. gimnazjów wszelkich typów.

Podręcznik odznacza się ścisłością naukową, a jednak przedstawia rzeczy trudne metodą dostępną w zupełności dla umysłu uczniów. Krytyka fachowa oceniła podręcznik dodatnio.

Architekt. Zeszyt 7., wyszedł z druku. Treść: „Kolonje willowe w Krakowie” prof. Wład. Ekielski. Kronika. Wygląd zewnętrzny naprawdę dystyngowany, pefen smaku estetycznego, wyróżnia wszystkie zeszyty „Architekta” i stawia go pod tym względem na pierwszym miejscu w polskiej technice drukarskiej.

Nowy numer „Rakiety” (Nr. 17) przynosi obok kilkunastu ilustracji jedno i wielobarwnych pendzla najwybitniejszych rysowników francuskich, szereg nowelek, feljetonów aktualji. „Rakieta” wychodzi obecnie stale 1-go i 15-go każdego miesiąca i odznacza się wytwornością treści i szaty zewnętrznej.

Nagrobek.

Londyn w paźdz.

Na jednym cmentarzu pewnego małego miasteczka w Anglii odkrył jakiś archeolog następujący napis na nagrobku, który w polskim tłumaczeniu wygląda następująco:

Tu leży. Chwała Bogu

Arabela Węzyk.

Depiero u śmierci progno

Poskromiła język.

A ponieważ zmarła w maju

Przeto Boże nie puść z raju.

—XO X—

Sprawa Steigera przed sądem.

(Początek na stronie 4-tej)

Przewodniczący zwraca uwagę świadkowi, na pewną sprzeczność w zeznaniach jego obecnych, a złożonych w śledztwie.

Świadek: Ja nie mogę brać żadnej odpowiedzialności za moje zeznania w śledztwie. (Na sali poruszenie).

Przew.: Dlaczego?

Św.: Nie miałem swobody przy zeznaniach. Pan Piotrowski (protokółant) krzychał na mnie i nazywał mnie idiotą. Musiałem tak zeznać, jak p. Piotrowski chciał i to podpisać, co kazał. (Poruszenie wśród Trybunału i na ławie przysięgłych).

Dr. Landau: Proszę o głos, celem postawienia wniosku dowodowego.

Przew.: Proszę.

Dr. Landau: Przykro mi, że zmuszony jestem wypełnić ciężący na mnie obowiązek postawienia wniosku, dotyczącego metod, stosowanych przez organa sądowe w toku śledztwa.

Przez dokładne studjum aktów już dawno doszliśmy do przekonania, że komuś, kto brał udział w stylizacji tych aktów, zależało, aby pewne rzeczy wypadły jasnym, a pewne blade.

Sadziliśmy, że uda się uniknąć w tym procesie poruszania tej nie-miłej sprawy. Ponieważ jednak p. Przewodniczący przystąpił do odczytywania protokołu sądu doraźnego, musimy o tym protokole powiedzieć całą prawdę.

W odnośnym protokole, aplikant sądowy p. Piotrowski porobił tendencyjne uwagi, będące wyrazem jego subiektywnego zapatrywania, a obniżające wartość zeznań świadków.

Dowodem tego jest robienie w

protokole uwag, dozwolonych tylko na wyraźne polecenie przewodniczącego rozprawy. Protokół sądu doraźnego odbiega też od stenogramu, jaki był robiony przez stenografów dziennika „Chwila“. Z porównania protokołu ze stenogramem można stwierdzić, że w protokole przekreślono pewne fakty.

Dr. Landau przypomina, że ten sam okrzyk, który padł dziś z ust świadka Katza („ja nie mogę brać odpowiedzialności za swoje zeznania w śledztwie“) wyrwał się też z ust wysokiego urzędnika państwowego, insp. policji Piątkiewicza w czasie rozprawy Jaegera i tow., która była wstępem do tej. Śledztwo, w tej sprawie prowadził ten sam sędzia śledczy przy pomocy tego samego p. Piotrowskiego.

Obrona wnosi na powołanie jako świadka na powyższe okoliczności b. przewodniczącego sądu doraźnego, r. Majera, egzemplarzy czasopisma „Chwila“ oraz przesłuchanie pod przysięgą stenografów. Aż do tej chwili należy wstrzymać się z przedstawieniem świadkom protokołu sądu doraźnego.

Prokurator przychylił się do wniosku na przesłuchanie r. Majera, zaś innym sprzeciwia się.

Przewodniczący: Trybunał powzięmie uchwałę, co do wniosków dowodowych, później. Postanawiam przesłuchanie świadka nie przerywać i przedstawić mu protokół jego zeznań na sądzie doraźnym. Czy w sprawie tej mojej decyzji są jakieś oświadczenia.

Dr. Landau: Proszę o uchwałę Trybunału, do którego się odwołuję.

Przewodniczący: Przerywam rozprawę do jutra godz. 9-ta rano.

Ostra krytyka gospodarki rządowej.

Dyskusja budżetowa w pełnym biegu.

Warszawa, 21. 10. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu zabrał głos w imieniu Piasta p. Byrka, który bardzo ostro atakuje program gospodarczy obecnego rządu, któremu zarzuca zbyt optywizm i nieorientowanie się w sytuacji. Wadliwa polityka rządu doprowadziła do zużycia rezerw w wysokości 701.250.000 zł. oraz pożyczki w wysokości 35 milionów dol. Obecnie stoimy wobec pustych kas skarbowych, rząd zaś szuka ratunku w bilonie.

W dalszym ciągu przemówienia p. Byrka omawiał szczegółowo budżet, który kwalifikuje jako nierealny. Twierdzenie to opiera na zbyt wysokim preliminowaniu dochodów z danin publicznych, mimo wielkiego ogólnego zubożenia.

W konkluzji swych wywodów wnosi mówca o wyłonienie komisji złożonej z siedmiu członków, która by zbadała gospodarkę rządu (vide str. 1. dziś numeru).

P. Thugutt (Klub Pracy) podkreśla, że powaga chwili wymaga odłożenia wszelkich pomniejszych różnic i skupienia całej uwagi na głównym dziś zagadnieniu, t. j. na zagadnieniu gospodarczym. Budżet nasz wystawiono za wielki.

Następny mówca p. Stroński twierdzi, że w rzeczywistości to, co uchwałił Sejm na rok bieżący, nie jest budżetem, bo budżet musi nie tylko pozwolić rządowi na wydatki, ale zobowiązywać do nich.

Dalej omawia mówca wyniki konferencji w Locarno. P. Stroński nie jest zadowolony z tych wyników, i twierdzi, że ciężkie chmury gromadzą się w naszej polityce zagr.

Przedstawiciel P. P. S. p. Żuławski, niezależnie swe stanowisko do rządu od uwzględnienia postulatów partii, t. j. zmniejszenia ciężarów robotnikom i udzielenia pomocy przemysłowcom.

Na tem odroczone dalszy ciąg dyskusji do dnia 22 b. m. godz. 11 rano.

—oo—

ZJAZD WOJEWODÓW ZIEM WSCHODNICH.

(Telef. od naszego korespondenta.)
Warszawa, 21 października.

Dziś zakończył się zjazd 7 wojewodów ziem wschodnich.

Obradowano nad całokształtem ustaw kresowych, współdziałaniem K. O. P. z władzami cywilnymi.

Sprawa ułatwień przy przyjmowaniu obywatelstwa polskiego na kresach została skierowana do sekcji politycznej dla spraw mniejszości narodowych przy Radzie Ministr.

—oo—

Nieudała próba rewolucji w Chile.

London, 21. 10. (AW.) Onegdaj dokonano w Chili nowej próby zamachu rewolucyjnego.

Korpus oficerski 2 pułków zażądał ustąpienia ministra wojny. Sprawy zostały aresztowani i rewoltę w zarodku stłumiono.

Minister wojny Ibanez wysuwany jest jako kandydat na prezydenta podczas najbliższych wyborów. We dług konstytucji minister jako kandydat powinien złożyć urząd. Ibanez nie uczynił tego jednak, gdyż przy pomocy wojska chciał wywieść presję podczas wyborów. Z tego powodu powstała rewolta.

—XO OX—

Sensacyjne aresztowanie fałszerzy 1 złotych stempli.

Chcieli oszukać skarb państwa na 1 mil. zł.

Lwów, 22 października.

Oskar Schauer, artysta malarz i kierownik artystyczny w zakładzie litograficznym N. Hegedusa donosił onegdaj ekspozyturze p. p., że jakoś dwaj mężczyźni zaproponowali mu za wynagrodzeniem, aby pomógł im w wykonaniu jednego miliona 1-złotowych stempli. Owi mężczyźni zażądali od Schauera, aby dał im bez wiedzy właściciela zakładu dwa kamienie graficzne, na których miał następnie wygrawerować wzór żadanego stempla. Na razie miało się to dziać w hotelu Astoria przy ul. Kaźmierzowskiej, gdzie owi mężczyźni mieszkali.

P. Schauer przyjął pozornie propozycję owych mężczyzn i prosił ich by przyszli dla bliższego omówienia sprawy popołudniu, więc w tym czasie kiedy w zakładzie nikogo niema, sam zaś pospieszył zawiadomić policję. Chodziło teraz o dowody.

Polecono więc p. Schauerowi, by dzieło doprowadził do końca, jednak by o każdym kroku tych mężczyzn donosił policji. W tym celu dodano p. Schauerowi dwu wywiadców do pomocy, Lewickiego i Radonia.

Stwierdzono następnie, że mężczyznami tymi są inżynier Herman Kleinwachs, zam. stałe w Rabce i brat jego Maurycy Kleinwachs, handlarz węglem kamiennym w Krakowie.

Dnia 19 bm. przybyli oni do Lwowa z ułożonym planem i zajęli do hotelu Astoria.

Tego samego dnia zgłosili się u

p. Szauera i tegoż dnia wiedzieli już o wszystkim policja.

P. Szauer spotkawszy się z nimi w naznaczonej przez siebie godzinie udał się do kawiarni Warszawa, gdzie przy czarnej kawie ułożono plan działania.

Następnego dnia otrzymali oszuści 2 kamienie i p. Szauer z 4-ech prawdziwych stempli zrobił odbitkę na kamieniu. Należało teraz grawerować. Takie jednak czynności nie leżały na linii zainteresowań fachowych p. Schauera. Udał się więc poraz wtóry do policji z żądaniem by owych braci aresztować, w przeciwnym bowiem wypadku przekonałby się, że on nie umie im tego zrobić, naboru podejrzenia i ułotnił się. Tymczasem Kleinwachsowie czując się nieswojo w hotelu, wynajeli 1 pokojowe mieszkanie przy ul. Murarskiej l. 9, dokąd też natychmiast przenieśli cały warsztat. Późem dali znać p. Schauerowi, aby przyszedł kończyć robotę.

Zamiast p. Schauera wpadła jednak policja i piękne sny o bogactwie (milion złotych) przysnęły.

Braci Kleinwachsów aresztowano, a materiał, jak kamienie z zaczętemi odbitkami, 3.000 arkuszy bezdrzewnego papieru, farby, kwasy itp. zakwestionowano. Aresztowani do winy się nie przyznają i twierdzą, że zrobili p. Schauerowi grzeczność, odstępując mu mieszkanie na jakieś prace o których nie mieli nawet pojęcia.

Afera Olszańskiego przed sejmem pruskim.

Olszański przyznał się do dokonania zamachu na Prezydenta Rzeczypospolitej.

Berlin, 21. 10. (Tel. wł.) Pruski minister spraw wew. Severing w odpowiedzi na interpelację socjalistów stwierdził, że śledztwo wykazało, iż niejaki Teofil Olszański dnia 3 października 1924 r. przeszedł granicę polsko-niemiecką i oświadczył niemieckim władzom sądowym, że dokonał zamachu na Prezydenta Wojciechowskiego, z polecenia ukraińskiej wojskowej organizacji.

Olszański podał następnie nazwi-

ska szeregu osób, które pomogły mu w ucieczce. Został on skazany na 2 tygodnie więzienia za nielegalne przekroczenie granicy, jednakowoż karę tę zamieniono mu na grzywnę w wysokości 30 marek, uwzględniając okoliczności łagodzące, jak młody wiek, przestępstwo polityczne i przyznanie się do winy.

Obecnie nie wiadomo, gdzie Olszański przebywa. Szczegóły te podano do wiadomości władz polskich.

—XO X—

Zmiany na odpowiedzialnych stanowiskach w armji.

Otwo 4 dyw. kawalerji we Lwowie obejmuje płk. Głuchowski. Szefem sztabu DOK. Przemysł zostaje ppłk. Ścieżyński.

Najnowszy „Dziennik Personalny“ przynosi szereg zmian na odpowiedzialnych stanowiskach w armji. Z całego szeregu nazwisk przytoczamy bardziej znane:

Płk. Głuchowski Janusz, dotychczasowy dowódca 1 brygady kawalerji w Warszawie, został przeniesiony do Lwowa na stanowisko dowódcy 4 dywizji kawalerji w miejsce gen. bryg. Ślaskiego, który przechodzi do Oficerskiego Trybunału Orzekającego.

Dowódcą warszawskiej brygady kawalerji został mianowany płk.

Zahorski Sergiusz.

Płk. dr. Modelski Izidor, dotychczasowy szef sztabu D. O. K. Przemysł, dostał dowództwo 30 p. p. w Warszawie w miejsce płk. Kunischa, który przechodzi do Łodzi.

Do warszawskiego Inspektoratu armji Nr. II zostali przydzieleni: płk. Wieniawa - Długoszowski i ppłk. Boerner, na stanowiska referentów. Płk. Ścieżyński obejmuje szefostwo sztabu D. O. K. Przemysł. Mjr. Bogustawski przydzielony do D. O. K. Lublin.

—XO X—

KRONIKA.

KALENDARZYK.

Dziś: rzym.-kat. Korduli p., gr.-kat. Jakowa ap. Jutro rzym.kat. Serwanda i Germ. mm., gr.-kat. Ewłampija.

REPERTUAR TEATRÓW MIEJSKICH.

TEATR WIELKI.

Środa „Codziennie o 5-tej“.
Czwartek „Codziennie o 5-tej“.
Piątek „Codziennie o 5-tej“.
Sobota o 3-ciej pop. „Zaczarowane koło“ (przedstawienie dla młodzieży szkolnej).

Sobota o godz. 7:30 wiecz. „Dziewczyna z Zachodu“ Premiera.

TEATR NOWOŚCI.

Środa „Spiewak własnej niedoli“ (Premiera).
Czwartek „Jej Wysokość Tancerka“.
Piątek „Jej Wysokość Tancerka“
Sobota o godz. 3:30 pop. „Dwaj mężowie Pani Marty“ (po cenach zniżonych)
Sobota o godz. 7:30 wiecz. „Spiewak własnej niedoli“

— Teatr Wielki daje dziś i jutro „Codziennie o 5-tej“.

— Teatr Nowości gra w dalszym ciągu melodyjną operetkę Goetzego „Jej Wysokość Tancerka“.

— „Dziewczyna z Zachodu“ opera Pucciniego, ukaże się na premierze w sobotę 24 bm.

— „Hetman Stanisław Żółkiewski“ dramat Kazimierza Brończyka, znajduje się w reżyserskim opracowaniu Józefa Sosnowskiego, w obsadzie złożonej z pierwszorzędnych sił zespołu dramatycznego. Od szeregu dni są prowadzone intensywne próby nad przygotowaniem tego dramatu, którego premiera ukaże się na scenie Teatru Wielkiego w końcu bieżącego miesiąca.

— Znów wysprzedana do ostatniego miejsca była we wtorek widowiska teatru Semafor. Wobec ciągłego zainteresowania pierwszym programem dyrekcja zmuszona była dodać nadzwyczajne przedstawienie w piątek popołudniu. Na ostatnie spektakle wieczorowe tj. na czwartek i piątek pozostałe jeszcze bilety do nabycia w sklepie nut WP. Seyfartha. Premiera drugiego programu w sobotę.

— Posiedzenie Rady miej. odbędzie się we czwartek 22 bm. o godz. 6 w. Porządek dzienny: Ustalenie wysokości opłaty gminnej od samochodów i koni. Sprawa gruntu dla Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej. Udzielenie zezwolenia MSO. na używanie szkolnych sal gimnastycznych na ćwiczenia. Sprawozdanie Komisji teatralnej z zawartych kontraktów z artystami i zatwierdzenie budżetu. Zamknięcie rachunkowe funduszu rezerwowego za r. 1924.

Śmiały napad rabunkowy w śródmieściu Warszawy.

Warszawa. (Tel. wł.).
W biały dzień, w najruchliwszym punkcie Warszawy, dokonano onegdaj śmiałego napadu rabunkowego. O godzinie 3 i pół, do kantoru wymiany Juliusza Dzierżanowskiego (Nowy Świat 64) wkroczyło dwu mężczyzn, w paltach z podniesionymi kołnierzami. Jeden stanął przy drzwiach, wyglądając na ulicę, drugi podszedł do kasjera, p. Stanisława Lisiewskiego i zapytał: „Czy pan ma dolary?“ — Z temi słowy sięgnął po rewolwer, lufę

Mówią, że...

mamy specjalną zdolność do urzędzenia licznych rocznic i daleko idziemy niejednokrotnie w tym kierunku...

zapominamy jednak zupełnie o innych rocznicach i to tak doszczętnie, że nawet nie ma wzmianki w gazetach. Oto niedawno minęło 15 lat od chwili zgonu Marji Konopnickiej, której społeczeństwo nasze tyle zawdzięcza — mija 100 lat od wydania jednego z największych naszych poematów romantycznych: „Marji“ Malczewskiego itd. możnaby przytoczyć wiele takich przykładów. A my ciągle wymyślamy „ważniejsze“ jubileusze. W marji tej dojdziemy do tego, iż zaczniemy obchodzić jubileusz wnieśienia nowych podatków przez min. Grabskiego, pojawienia się dorożek automobilowych, wprowadzenia kiepskiego monopolu tytoniowego, bankructwa 10.000 kupca i jakiejś nominacji 100.000 głupca! Ciekawy byłby również jubileusz niejedzonych objadów przez urzędników państwowych i tyle, tyle innych, ile jest krzywdy inteligencji i niezrozumienia jej przez nasze władze. A jakieś tam jubileusze jakichś poetów i artystów!... Przecież z okazji tego nie będzie awansów, odznaczeń i galowego objadu! więc po co?...

rrr.

MOJ KACIK.

Nasze ulice.

A gdy deszcz beznadziejnie pada, gdy świat zasnuty wilgotną mgłą jest prawdziwym poświęceniem iść ulicami naszego miasta.

W egipskich ciemnościach ul. Friedrichów i Lelewela wpada się ciągle w kałużę wody.

Niekiedy wydaje się człowiekowi, że żyje gdzieś w prowincjonalnym miasteczku, gdzie nie znane jest istnienie kanalizacji.

W jakimś oplakany stanie znajdują się w taki słotny wieczór zgrabne buki eleganek, które nie uznają kaloszy!

Cieniutkie, jedwabne pończoszki całe w mokrych plamach, zbrzyżane błotem pantofelki, nasiąknięte wodą, tracą swój wykwintny fason i wykrzywają się rozpaczliwie.

Biedne kobiety, nie pozostaje nam nic innego, tylko zwrócić się z gorącą prośbą do magistratu i dozorców domu, by przecież zlitowali się nad nami, bo wkrótce potonimy wszystkie na naszych pograżonych w ciemności, ulicach...

Ew.

— Zarząd Tow. „Bratnia Pomoc“ Studentów Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, donosi, iż Komisja pośrednictwa pracy T-wa poleca kolegów z wydziałów humanistycznego, matematyczno-przyrodniczego i prawniczego, jako rutynowanych pedagogów; instruktorów na lekcje w miejscu i na prowincji. Uprasza się PT. Szan. Publiczność, aby szukając instruktorów, zwracała się po nich do Komisji lekcyjnej i w ten sposób przychodziła z pomocą ubogiej młodzieży akademickiej. — Zgłoszenia ustne lub pisemne przyjmuje się w lokalu T-wa, przy ul. Łozińskiego 7, we Lwowie, codziennie z wyjątkiem sobót i świąt od godz. 19 — 20.

x ox

Z targu.

Lwów, 22 października

Ceny nabiału: 1 kg. masła 5—6 zł. 1 kg. sera 1 — 1.40 zł.

Jaja: po 15 gr. sztuka.

Jarzyny: 1 kg. kartofli 8—12 gr., buraków 15 gr., cebuli 35—40 gr., kapusta po 10—15 gr. główka, kalafior po 50 gr. — 1 zł.

Owoce: 1 kg. jabłek 20—60 gr., gruszek 40 gr. — 1.20 zł., cytryny po 12—15 gr.

Z kraju.

× Dr. Fryderyk Papée, dyrektor Biblioteki Jagiellońskiej, przechodzi w stan spoczynku z powodu wysłużenia lat służby. Dr. Papée obchodzi w bież. roku jubileusz 20-lecia kierownictwa Bibl. Jagiell. Jako następcę dra Papée wymienia się dr. Edward Kuntze, kustosz Bibl. Jagiell. z czasów przedwojennych, a obecnie prezes polskiej Komisji reawakacyjnej w Moskwie.

× Paszporty zagraniczne. Z Warszawy donoszą, że wiadomość o podwyższeniu opłaty za paszporty zagraniczne z 500 do 750 zł. jest nieprawdziwa. Władze skarbowe nie zamierzają podwyższyć obowiązujących obecnie opłat za paszporty zagraniczne.

× O darowanie kary gen. Czikołwi. Obrońca gen. Czikoła, skazanego przez sąd wojskowy w związku z wypadkami listopadowymi w Krakowie na 3 miesiące twierdzy, wniósł podanie o darowanie gen. Czikołwi reszty kary, którą tenże odsiaduje w Stanisławowie. Decyzję w tej sprawie powziąć ma Prezydent Rzpltej na wniosek ministra spraw wojsk. gen. Sikorskiego.

× Usunięcie kelnerki. Warszawski inspektorat pracy polecił wszystkim firmom, handlującym napojami wyskokowymi, aby w ciągu 14 dni usunęły zatrudnione w ruchu kobiety kelnerki. Na ich miejsce przyjęci być mają kelnerzy.

× Katastrofa automobilowa wydarzyła się onegdaj pod Łowiczem. W samochodzie osobowym jechał wraz z synem p. Arkaszewski współwłaściciel fabryki aeroplanów Plage Laskiewicz w Wilnie. Samochód pragnąc uniknąć najechania na idącego środkiem szosy człowieka skręcił i uderzył w to pole. Inżynier Arkaszewski wyrzucony z samochodu uderzył głową o drzewo i stracił przytomność. Przejechany został na śmieć głuchoniemy Franciszek Szaleniec.

× „Echo Warszawskie“ — organ posła Witosa — znajduje się w agonii, miał przestać wychodzić. Na razie jednak „Piłastowcy“ przedłużają mu żywot w ten sposób, że dla oszczędzenia kosztów nocnego składania i druku, zamieniają piśmo poranne na wieczorne. „Rzeczpospolita“, która po przejściu na własność Korfanteo zawiesiła wydanie popołudniowe i wychodzi tylko raz dziennie znajduje się w zupełnym upadku i zapowiadają bliski jej koniec.

× (ok). Groźny pożar. We wsi Rabun pow. duniłowickiego o godz. 9 wieczór onegdaj wybuchł pożar, który zniszczył 5 stodół ze zbiorami na szkodę M. i Gł. Szafranowiczów, D. Pachoma, M. M. Borowitka i D. Korodenki. Ogólne straty wynoszą 8.984 zł. Zachodzi podejrzenie, że pożar wybuchł wskutek podpalenia na tle zemsty osobistej. Podejrzany o podpalenie mieszkańiec tejże wsi Julian Człyczon został aresztowany.

Co się stało w mieście?

— W jaki sposób robi się sensację. Jedno z pism lwowskich przytoczyło wczoraj „sensacyjną“ wiadomość o wykryciu „Nowej spelunki rozpusty“ przy ul. Gródeckiej l. 81.

Nasz sprawozdawca dowiedział się, iż sprawa ta wyolbrzymiona (przez owo pismo do rozmiarów „sensacji“, przedstawia się naogół niewinnie a wywołana została tylko złośliwością ludzi niesumiennej. Przy ul. Gródeckiej 81 znajduje się Towarzystwo kolejarzy, sąsiadujące bezpośrednio z mieszkaniem p. W., do którego schodzili się często jego znajomi, zresztą poważni obywatele. Kolejarze, przychodzący do swego lokalu, słysząc częste odgłosy zabawy w mieszkaniu p. W., chcieli pozbyć się niewygodnego sąsiada i donieśli policji, że dzieje się tam orgje.

Policja wpadła onegdaj do mieszkania p. W. i zastawszy tam 3 kobiety i 2 mężczyzn sądziła, że wpadła rzeczywiście do domu schadzek. Po przesłuchaniu jednak stron przekonała się o faktycznym stanie rzeczy. — „Sadystów“ wypuszczono na wolność.

— Aresztowanie rabusia i mordercy. Wczoraj sprowadzono z Żółkwi do Lwowa sprawcę napadu rabunkowego na księdza Hurę w Kamionce Strumiłowej. Jest nim Matij Senin, rolnik. Senin jest równocześnie podejrzany o morderstwo dokonane jeszcze z początkiem 1924 roku na pewnym Amerykaninie.

— Czy byczek? Posterunkowy p. p. Nowosiadki sprowadził wczoraj do IV. komisariatu miejskiego byczka maści gniadej, który błąkał się przez dłuższy czas na ul. Żmurki.

— Aresztowanie oszusta. Wczoraj aresztowano Piotra Dudę, furmana za oszustwo i sprzeniewierzenie. Duda pod jakimś „kupieckim“ pozorem wyludził od kupców Rubina Redera ubranie męskie wartości 120 zł., zaś od Demkiewicza gotówkę w kwocie 500 zł.

NADESLANE.

Humor.

Hełmy policyjne.

— Jak się panu podobają te nowe hełmy w policji?

— Słaram się nie zwracać uwagi na takie rzeczy.

— Dlaczego?

— Bo mówiąc szczerze, ja wolę zawsze unikać policji w hełmach, czy bez hełmów.

Geografia dyrektorska.

(Autentyczne)

W jednym z banków dyrektor zwraca się do urzędnika.

— Ten przekaz do Nizy wysłał pan przez Banko Italiana.

— Nie panie dyrektorze, ten przekaz pójdzie przez francuski bank.

— Dlaczego?

— Tylko dlatego, że Nizza leży we Francji, a nie we Włoszech.

— Ach tak?

(Ciche brawo i oklaski w spojrzaniach urzędników.)

—oo—

x ox

Kurjer ekonomiczny.

WIDOKI KAMPANJI CUKROWNI-CZEJ

Obszar plantacji buraczanych dosięgnął w r. b. według najnowszych obliczeń 173.000 ha. czyli prawie się zrównał z normą przedwojenną, która w ostatnich trzech latach przed wojną wynosiła na ziemiach polskich przeciętnie 172.994 ha.

Spodziewana produkcja cukru dosięgnie prawdopodobnie około 4.700 000 q w wartości białego kryształu, tak że przekroczy produkcję kampanji zeszłorocznej, która wynosiła 4.398.700 q przypuszczalnie około 300.000 q. Wobec przewidywań zwyczajki produkcji należy się liczyć ze zwyczajką wywozu cukru do ilości 2.000.000 q (w kampanji 1924-5 wyniesiono 1.894.630 q).

Z powodu trudności finansowych zostały zamknięte 3 cukrownie i 1 rafinerja, tak że w kampanji 1925-26 będzie czynnych 73 cukrowni.

GIELDA LWOWSKA.

Kursa wczorajsze naogół były niejednolite. Obroty dość liczne, przyczem zaofiarowanie zwiększone w niektórych gatunkach akcji.

Akcje bankowe nadal nie wywołują większego zainteresowania.

Z akcji przemysłowych spadły w cenie papiery cukrownicze i Gazolina z powodu silniejszego zaofiarowania.

Sporadycznych transakcji dokonano Gafotą, Lokomotywami i Niemojowskiem.

Papiery handlowe w zupełnym zamiedbanii. — Tendencja chwiejna. — Usposobienie ożywione.

Kotowane: Hipoteczny 0.36, 0.35. Przemysłowy 0.14. Chodorów 4, 4.05, 3.95. Chybie 4, 4.05. Cegielski 9.50. Lokomotywy 0.60. Gafota 0.18. Gazolina 1.15, 1.20. Niemojowski 0.35. Oikos 1.20. Parowozy 0.32, 0.31. Nafta 0.16.

OBROTY PRYWATNE.

Wczoraj tendencja chwiejna, lekko zniżkowa. Obroty średnie.

Dolary amer. 6.03 — 6.04; dolary kanad. 5.56 — 5.68; kor. czeskie 0.17 i pół — 0.17 i dwie trzecie; Reje 0.02 i pół — 0.02 i dwie trzecie; franki franc. 0.27 i jedna trzecia — 0.27 i pół; franki szwajc. 1.14 — 1.15; funty szterlingi 28.15 — 28.28.

Złoto: 20 kor. 24.15 — 24.35; 20 m. 22.45 — 22.65; 20 m. 27.40 — 27.60; 10 rubli 30.60 — 31.10.

Srebro: kor. austr. 0.50 — 0.51; 3 kor. austr. 2.54 — 2.60; floreny 1.28 — 1.30; ruble 2.13 — 2.14; kopiejki za rubel 1.00 — 1.06.

GIELDA ZBOŻOWA.

Prócz skromnych transakcji w ziemniakach przemysłowych do zawarcia umów na giełdzie nie doszło. Chęć kupna objawiała się dla żyta po cenach, odpowiadających dotychczasowym notowaniom. Tendencja utrzymana. Usposobienie słabe.

Pszemica krajowa ex 1925 20 i pół — 21 i pół. Pszemica krajowa czerwona ex 1925 23 — 24. Żyto małopolskie ex 1925 15 — 15 i pół. Jęczmień małopolski browarniany 17 — 18. Owies małopolski 16 — 17 i pół. Ziemniaki przemysłowe 3.80 — 4.20. — Ceny oprócz ziemniaków szacunkowe.

* Obciążenie podatkowe w Niemczech jest obecnie więcej niż dwa razy większe, niż przed wojną. Przeciętnie na głowę ludności wynosi ono 102 zł., a w Polsce obciążenie podatkowe według preliminarza budżetowego na br. wynosi 51 zł. na głowę ludności.

Znowu odezwy i sztandary bolszewickie.

Wilno (Tel. wł.)

(ok.) W ubiegłym tygodniu we wsiach Brynki Warcałowice, pow. Słonimskiego, zostały rozrzucone odezwy komunistyczne w językach rosyjskim i białoruskim. Prócz tego w pobliżu wsi Brynki wywieszono czerwony sztandar z napisem w języku rosyjskim: „Prócz ziemianie — ziemia dla ludu — śmierć prowokatorom“. Odezwy i sztandar skonfiskowano.

PROCES MURASZKI WZNOWIONY.

Wilno (Tel. wł.)

Sąd okręgowy w Nowogródku przystępuje po raz wtóry do rozważania głośnego procesu Józefa Muraszki, oskarżonego o zabójstwo Bagińskiego i Wieczorkiewicza.

Jako oskarżyciele publiczni występują prokuratorzy: z Warszawy Kazimierz Rudnicki i Kaduszkiewicz z Wiednia.

Obrony wnoszą mają adwokaci warszawscy: Szurlej i Niedzielski. Zainteresowanie wśród miejscowej publiczności ogromne.

Rozprawy potrwać mają około 4-5 dni, z uwagą na to, że sąd ma zbadać około 50 świadków.

Wyrok spodziewany jest najwcześniej w sobotę lub w niedzielę.

SYNAGOGA SALA RADY MIEJSKIEJ.

Pogranicze sow., w paźdz.

(p) Donoszą z Charkowa: Zamknięto na zasadzie uchwały żydowskiej bezpartyjnej konferencji robotniczej w Połtawie główną synagogę i po przeprowadzeniu niezbędnego remontu zamieniono ją na salę posiedzeń rady miejskiej.

Kurjer Radjowy

PROGRAM RADJOKONCERTÓW na dziś.

Berlin (505). Godz. 20.30. Wieczór orkiestrowy. — Godz. 22.30. Muzyka taneczna.

Lipsk (452). Godz. 20.15. Wieczór Liszta.

Drezno (292). Godz. 20.15. Wieczór Szopena.

Elberfeld (259). Godz. 20.30. Humor w muzyce. — Godz. 21.30. Wieczór Straussa.

Praga (550). Godz. 20.00. Wieczór suit.

Zurich (515). Godz. 20.30. Wieczór pieśni Wilhelma Bauera, baryton.

Paryż (1750). Godz. 21.30. Koncert.

Barcelona (325). Godz. 22.00. Koncert. — Godz. 23.00. Modernistyczne tańce. — Godz. 23.20. Arie z Tannhäusera i Nieszporów sycylijskich. — Godz. 23.40. Arie z Ernannego i Trubadura. — Godz. 23.50. Koncert.

Lampki katodowe Volvo, części składowe do superheterodymy i ultradźwięki, Negadyny, transformatory do wzmacniacza o niebywałej sile Push-Pull stale na składzie w firmie „Kinofot“ Lwów, 3-go Maja 11a.

KURJER SPORTOWY.

SEKCJA NARCIARZY „CZARNI“ komunikuje, że zwyczajne Walne Zgromadzenie odbędzie się w dniu 4 listopada br. o godzinie 18.

BIEG DRUŻYNOWY WZDŁUŻ GRANICY POLSKO-SOWIECKIEJ.

Warszawa. (Tel. wł.)

W pierwszą rocznicę istnienia na granicy polsko-sowieckiej Korpusu Ochrony Pogranicza, urzęda dowództwo KOP-a podwojny bieg sztafetowy na przestrzeni 1500 kilometrów. Bieg ten zaczyna się 8 listopada w Okopach Świętej Trójcy nad Dniestrem i Zbruczem i równocześnie w punkcie, gdzie zbiegają się granice Polski, Łotwy i Sowieców.

Bieg ten potrwa około tygodnia, a przejdzie przez góry, rzeki i bagna.

Próbie tej gigantycznej imprezy sportowej urządziła wileńska brygada KOP-u. Trasę biegu wyznaczają 350 klm. przebyto w 36 godzinach. Po drodze używano oprócz nóg, czołen i szcudel.

Ten bieg sztafetowy jest czemś jedynym na świecie.

MIĘDZYNARODOWE ZAWODY W LOZANNIE.

Na międzynarodowych zawodach lekkoatletycznych w Lozannie uzyskano szereg europejskich wyników.

Najpiękniejszy był wynik w rzucie oszczepem, gdzie Pjaneola rzuca 54 mtr. 43 cm. — nowy rekord szwajcarski.

W skoku w dal Cator skoczył 7 mtr. 60 cm.

Bieg na 800 mtr. wygrał Martin w 1 min. 58.2 sek., a 1500 mtr. młody Francuz Baraton 4 min. 03 sek.

Rzut dyskiem wygrywa Kugelheim (Szwajcaria), rzucając 42 mtr. 85 cm.

NAJBLIŻSZY MECZ CARPENTIERA.

Prasa zagraniczna poznała już pierwsze szczegóły powrotu Georgea Carpentiera na ring. Pierwsze spotkanie Carpentiera nastąpi już w najbliższym czasie. Przeciwnikiem jego będzie młody, ale nadzwyczaj utalentowany i niebezpieczny bokser amerykański Young Stribbling, liczący 21 lat. Stribbling ma już za sobą zwycięstwo nad Sailer-Hoffmannem w 10 rundzie i remis z Berlenbachem po 6 rundach.

PIŁKA NOŻNA ZA GRANICĄ.

Praga: Sparta—Slavia 2:2 (1:2) Nuselsky — F. C. Teplitze 3:3. Olimpia VII. — Cechie Karlin 4:1.

Berlin: I. F. C. Nürnberg — Fürth 2:1 o mistrzostwo Niemiec.

Toemesvar: Toemesvar — Wiedeń 6:2 (3:1).

Budapeszt: Nemzeti — Újpesti 0:0. III. Körület — FTC. 1:0. Kispesti—Vivo 2:0.

Moskwa: Leningrad — Moskwa 4:0. Reprezentacja I. — Reprezentacja II. 4:4.

REKORD AUTOMOBILOWY NA 5.000 KLM.

Na torze Monthlery odbył się na przestrzeni 5.000 klm. wyścig automobilowy, trwający 48 godz. 51 m. 19 sek., czyli średnia szybkość wynosiła 102 klm. 343 mtr. na godzinę. Wynik ten został uznany za rekord światowy i należy do kierowcy Dolande na maszynie Rolland Pittain o objętości cylindrów 2 litr., a wadze 1650 klg.

MECZ BOKSERSKI DANJA—SZKOCJA 5:3.

W ubiegłym tygodniu odbył się w Kopenhadze międzynarodowy mecz bokserski amatorskich reprezentacji Danji i Szwecji i zakończył się pewnym zwycięstwem Duńczyków w stosunku 5:3. Angielskie pięściarstwo raz po raz otrzymuje solidny „knock-out“ ze strony kontynentu!

30.000 KLM. W 30 DNIACH.

Niedawno został ukończony raid samochodowy firmy Mathis na przestrzeni 30.000 klm. między Paryżem a Strassburgiem — aż do skutku. Raid ten odbył się równo w 30 dni. Maszyna biorąca udział w raidzie nosi markę 10 C. V. była przez cały czas raidu pod kontrolą francuskiego automobilklubu.

OSTATECZNY WYNIK RAIDU MOTOCYKLOWEGO.

Polski klub motocyklowy zweryfikował ostatecznie wyniki pierwszego raidu i ustalił listę kolejną zwycięzców.

W klasie I (motocykle bez doczepek). 1) Kwinto na Harley-Dawidson, 2) Lambert na Indjanie, 3) Mazurkiewicz na Sarolei.

W klasie II (motocykle z doczepekami). 1) Czapliski na Indjanie, 2) Bielak na Harley-Dawidson, 3) kpt. Czarnecki na H-D., 4) Rudawski na Indjanie.

W ogólnej klasyfikacji punktacja przedstawia się następująco: 1) Czapliski 985 pkt., 2) Kwinto 1129 pkt., 3) Lambert 1140 pkt., 4) Mazurkiewicz 1175 pkt., 5) Bielak 1213 pkt., 6) Kossakowski 1245 pkt.

MIEJSKI TEATR WIELKI

Początek przedstawień o godz. 7:30.

Czwartek 22 października 1925 r.

Codziennie o 5-tej...

Farsa w trzechaktach Maurycego Hennequin'a i Piotra Veber'a. — Przekład dra Józefa Brodzkiego.

OSOBY:

Leon Precardan, dyr. banku K. Okornicki	Z. Rzecki
Savinien la Chambole	G. Rasiński
Cel. Maraval, buch. w banku G. Mondredon	W. Zabielski
Amadeusz, bufetowy	E. Fertner
Bergeet, komisarz pol.	M. Bielecki
Gilbert, agent	L. Neuman
Franciszek służący	B. Hebenstreit
Wiktor	Z. Reiski
Ginette, właścicielka baru	Z. Łozińska
Walentyna żona Precardan'a	S. Michnowska
Angelika, przyjac. Ginetty	H. Skrzydłowska
Julja, służąca	Ludmiła Jarska
Rzecz dzieje się współcześnie w Paryżu	
Akt. I: w barze „Ginette“, akt 2 i 3: w mieszkaniu Precardan'a	
Reżyser: Kazimierz Okornicki.	

TEATR NOWOŚCI.

Początek o godz. 7:30.

Czwartek 22 października 1925.

Jej Wysokość Tancerka

operetka w 3 aktach. Muzyka Waltera Goetza. Tłumaczenie Wincent. Rapackiego.

OSOBY:

Księżna Tylberg	— Grabowska
Baronówna Helma	— Rapacka
Baron Stein	— Tatrzański
Bolko Weinhofen	— Sowiński
Jan Majburg	— Ostrowski
Reusling	— Hebenstreit
Tendler	— oficerowie
Simmer	—
Anna, pokojówka	— Skringerówna
Baumann, kamerd. barona	— Szymański
Franciszek, służ. Majburga	— Kopczyński
Cimboletto, cygan hiszp.	— Szosland
Elwira	—
Ninetta	—
Pepita	—
Sylwia	—

Dworzanie, damy dworu, cyganki i cyganie, myśliwi, służba.

Kapelmistrz: T. Seredyński.

Reżyser: Filip Kuligowski.

Litewskie zamachy bombowe.

Wilno. (Tel. wł.)

Jak wiadomo — w poniedziałek mają się odbyć wybory do sejmu w Kłajpedzie. Niemiecki dziennik „Mermeler Dampfboot” prowadził tedy intensywną kampanię na rzecz zwycięstwa niemieckiego.

Nie było to na rękę szowinistom litewskim, przeto zorganizowana szajka podłożyła bombę pod wspomnianą redakcję. Wybuch ładunku niezmiernie silny zniszczył zupełnie cały lokal, bramę frontową i mieszkanie na wysokość dwóch pięter.

—oo—

Artystki w pancernych autach.

Nowy York, w paźdz.

Pewna amerykańska śpiewaczka w N. Yorku zamówiła dla siebie w fabryce pancerne auto. Dowiedziała się bowiem, że nowojorscy bandyci mają wielki apetyt na jej perły i brylanty. Auto posiada płyty opancerzone i szyby, zabezpieczone przed kulami oraz automatyczne zamki, a mimo to, niczem się na zewnątrz nie różni od luksusowego auta. Fabryka zaręczyła artystce, że w tym aucie jej kosztowności są tak zabezpieczone jak w skarbcu Stanów Zjednoczonych.

—oo—

Pogrzebani żywcem w tunelu.

Nowy York w październiku.

Wskutek zawalenia się tunelu kolei Chesapeake i Ohio w Church Hill w Stanach Zjednoczonych 40 robotników zostało żywcem pogrzebanych. 33 zdołało przekopać się przez gruz i ziemię i ocalało — reszta pozostała w tunelu i prawdopodobnie zginęła wskutek uduszenia trującymi wyziewami, które uniemożliwiły akcję ratunkową.

—oo—

Nowy proces o spisek przeciwpaństwowy w Budapeszcie.

Budapeszt, w październiku.

Onegdaj rozpoczął się tu proces przeciw 12 podsądnym, o to, że uknuli we wrześniu 1922 spisek mający na celu przewrót państwowy w polityce węgierskiej. Zamierzali wymordować niedogodnych im polityków i ministrów.

Na liście proskrypcyjnej byli poświadczeni socjaliści i minister oświaty Klebelsberg. Organizacja zebrała 18 kg. ekrazytu, który ukryto w mieszkaniach spiskowców. Zamierzano także wysadzić w powie-

trze bożnicę podczas odbywającego się tam nabożeństwa. W drodze składek na zgromadzeniach zebrano kilka milionów na cele spiskowe. Pieniądże te rozdzielili między siebie. Później uchwalili urządzać wyprawę do Wielkiego Waradynu, gdzie zamierzali obrabować kasę rządową.

Zasiadający na ławie oskarżonych są przeważnie urzędnikami. Rozprawa odbywa się przy drzwiach zamkniętych.

—oo—

Na tropie szajki morfinistów.

Warszawa. (Tel. wł.)

Do apteki Jaworowskiego przy zbiegu ul. Poznańskiej i Hożej zgłosił się onegdaj jakiś osobnik i przedstawiwszy receptę iznanego lekarza, zażądał copędzej wydania mu lekarstwa.

Prowizor, spojrzawszy na receptę, stwierdził, że opiewa ona na nieprawdopodobnie wielką dawkę morfiny.

Właściciel apteki podejrzewając nadużycie zatelefonował do lekarza, którego podpis widniał na recepte i zapytał, czy nie zaszła jakaś pomyłka.

Przybyli po jakimś czasie do apteki lekarz stwierdził, że podpis na recepte jest sfałszowany — druki zaś pochodzą z kradzieży, dokonanej w jego gabinecie przez pacjenta, podającego się za rotmistrza rezerwy Toczyńskiego.

W ciągu kilku godzin wleczornych jeszcze kilka aptek zapytywało owego lekarza o autentyczność recept.

Wszystkie recepty okazały się fałszywe.

Przeprowadzone śledztwo policyjne ustaliło, że Toczyński jest na-

łogowym morfinistą i zawodowym handlarzem narkotyków.

Stwierdzono także, że morfiniści zbierali się w ognisku Inwaldzkim przy ul. Śliskiej 18, gdzie też dokonywane były transakcje narkotykami.

Toczyński znikł z Warszawy.

Fotostaty w bibliotekach uniwersyteckich.

Berlin, w październiku

Każdy akademik czy uczony wie z doświadczenia, ile to czasu nieraz potrzeba, aby z biblioteki uniwersyteckiej wyciągnąć jakieś dzieło. Przemysłni Amerykanie wpadli na pomysł wprowadzenia tzw. fotostatów, t. j. fotografii stron i miejsc specjalnie komuś potrzebnych. Fotostaty takie wydają biblioteki amerykańskie studentom za darmo. Na odbitek trzeba czekać zaledwie 15 minut. Mimo zaangażowania do tego celu pewnej liczby fotografów Amerykanom interes ten się opłaca, gdyż nie trzeba kupować duplikatów a rzadkie dzieła chroni się przed zniszczeniem.

Fotostaty takie wprowadza na próbę uniwersytet w Berlinie.

Ze świata.

+ Ryszard Strauss, znakomity muzyk i kompozytor stracił dwa miliony koron z powodu bankructwa wiedeńskiego banku Weiss'a.

+ Przeciw wojnie gazowej. Międzynarodowy kongres Czerwonego Krzyża w Londynie uchwalił zażądać wydania zakazu rzucania bomb gazowych z aeroplanów.

+ Ubezpieczenie na wypadek staropanieństwa. W Ameryce powstało towarzystwo asekuracyjne, które wypłaca ubezpieczonym paniom po dośnięciu do 40 lat ubezpieczoną kwotę, o ile do tego czasu nie wyjdą za mąż. Do kategorii tej należą też wdowy i rozwódki.

+ Deficyt wystawy w Wembley. Z Londynu donoszą, że wystawa w Wembley zamknięta zostanie 31 bm. i nie tak przedko znowu otwarta zostanie, gdyż deficyt tej wystawy w ciągu ostatnich dwóch lat wyniósł około 2 milionów funtów angielskich.

+ Strajk w gazowni i wodociągach w Berlinie ma zostać proklamowany w dniach najbliższych. Oświadczyło się za nim 90 proc. zatrudnionych w tych zakładach 8000 robotników.

+ Katastrofa parowca amerykańskiego. Statek pasażerski 4000 tonowy Comanche pomiędzy Jacksonville a Nowym Jorkiem na morzu w odległości 100 mil od wybrzeża Wirginia skutkiem eksplozji sponął i utonął. Zginęło podczas katastrofy 14 osób.

Największy tunel w Europie. W Szkocji zaczęto budowę 15 milowego tunelu pod szczytem Ben Newis, wykutego w skałę i granicie. Pracować w nim będzie 2 do 3 tysiące robotników. Będzie to tunel największy w Europie a może i na świecie, gdyż będzie o dwie i pół mili dłuższy od Simplonu.

—oo—

ĆWICZENIA GIMNASTYCZNE

466

dla dorosłych, oddział żeński i męski, oraz gimnastyka szwedzka i rytmiczna dla dzieci rozpocznie się dnia 1-go listopada pod fachowem kierownictwem w nowo urządzonej sali gimnastycznej przy ul. Krasickich 18 a. Zgłoszenia przyjmuje Dyrekcja Gimnazjum I. p. od g. 3—4

„SERVUS” POLYSK
DAJE, KAŻDY POWIE
KTO RAZ SPRÓBUJE
WNET SIĘ DOWIE. 465

Różne

PANOWIE nie wyrzucajcie starych kapeluszy, lecz dajcie takowe przerabiać na najnowsze fasony do Pierwszej Kraj. Fabryki Kapeluszy RUDOLFA NEUWELTA, Balonowa 3. Składnice: plac Marjański 8, Kazimierzowska 25, Krakowska 25, Gródecka 72. 379

TANIO przepisuję na maszynie. Zgłoszenia do admin. „Kurjera Lwow.” pod „Szybkość”. 448

LITOGRAFJA Czajkowski, Cicha 5, Lwów. Najprzystępniejsza dla wszelkich robót autolitograficznych i odbijanie z pisma maszynkowego. 462

DOSZUKUJĘ spółnika z kapitałem 10—20 000 dolarów do dobrze prosperującego zakładu przemysłowego. Zgłoszenia pisemne nadsyłać do administracji „Kurjera Lwowskiego” pod „Zakład”. 476

PRZYMUJE na obiady smaczne i zdrowe, kuchnia także jarska, ul. Zimorowicza 5, parter, lewo.

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę wojskową wraz z kartą mobilizacyjną na nazwisko Świętek Franciszek, sierżant, wystawioną przez P. K. U. Stryj. 485

Posady i prace.

POWIATOWY Zarząd drogowy w Sierpcu ogłasza niniejszym, że ma wolne miejsce na posadę drogomistrza z płacą w/g X-ej grupy urzęd. państw. Podania należyce udokumentowane z podaniem kwalifikacji, praktyki i curriculum vitae należy wnieść do Powiatowego Zarządu Drogowego w Sierpcu. Posada do objęcia od 1. listopada 1925 roku — Kierownik Pow. Zarz. Drogowego (—) Inż. Ryczak. 442

URZĘDNICZKA obznajomiona wszechstronnie z manipulacją blurową, pisząca biegle na maszynie poszukuje posady. Zgłoszenia do admin. „Kurjera Lwow.” pod „Zofja 13”. 478

OBEJME przedstawicielstwo poważnej firmy. Mogę wyjeżdżać na prowincję. Zgłoszenia do administracji „Kurjera Lwowskiego” pod „Przedstawicielstwo”. 478

ZREDUKOWANY urzędnik bankowy przyjmie jakąkolwiek posadę w przemyśle lub handlu. Zgłoszenia nadsyłać do administracji „Kurjera Lwowskiego” pod „Zredukowany”. 474

DOSZUKUJĘ posady inkasenta lub woźnego. Jestem solidny i uczciwy. Zgłoszenia nadsyłać pod „Solidny”. 473

Młoda wdowa znająca się gruntownie na gospodarstwie, poszukuje odpowiedniego zajęcia we folwarku na prowincji. Zgłoszenia nadsyłać do administracji „Kurjera Lwowskiego” pod „Gospodarstwo”. 475

MŁODY woźny poszukuje posady. Łaskawe zgłoszenia do administracji pod „Uczciwy”. 469

POSZUKUJĘ pracy w domach prywatnych, szyję suknie, płaszczki, poprawiam futra. Lelewela 5, prawy parter. 472

DOZORCOWIE bezdzietni, pracownicy z 10-letniem świadectwem poszukują posady. Zgłoszenia do administracji pod „Dozorca”. 468

KORRESPONDENT władający biegle językami niemieckim, francuskim, polskim poszukuje posady. Zgłoszenia do administracji „Kurjera Lw.” pod „E. E.” formacje: Tarnowskiego 20, 479 II. drzwi nr. 10. 480

PRZYJME posadę kasjerki. Warunki skromne. Świadectwa chlubne. Zgłoszenia pod „Skromna”. 484

BUCHALTER-BILANSISTA z wieloletnią praktyką poszukuje posady buchaltera lub kasjera. Zgłoszenia pod „wieloletni”. 431

ZNAM szycie, gospodarskie robotki, mogę również zaopiekować się dziećmi, poszukuje zatem odpowiedniego zajęcia. Zgłoszenia do admin. „Kurjera Lw.” pod „Lila”. 482

Nauka i wychowanie.

NIEMKA młoda, lubiąca dzieci poszukuje zajęcia popołudniowego. Zgłoszenia pisemne pod „Jotbe” do admin. „Kurjera Lwów”. 481

POSZUKUJĘ lekcji z zakresu szkół średnich. Zgłoszenia do admin. „Kurjera Lwów.” pod „A”. 463

Mieszkania.

PRZYJMIĘ się panie lub panienki na mieszkanie z wiktlem lub bez. Grunwaldzka 9. II. p. na prawo.

SŁUCHACZKA znajdzie odpowiednie umieszczenie (całe lub częściowe utrzymanie). Fortepian w domu. Informacje: Tarnowskiego 20, 479 II. drzwi nr. 10. 480

WYNAJME pokój dla panienki wraz z całodziennym utrzymaniem. Wiadomość ul. Zimorowicza 5, parter lewo. 471

Kupno i sprzedaż

SKRYPTA historyczno-prawnicze są do sprzedania. Zgłoszenia do „Kurjera Lw.” dla „Prawnika”. 486

KUPIĘ biurko i szafę biblioteczną. Zgłoszenia pod „biurko”. 483

Przeznaczenie.

Nadeślij charakter pisma swój, lub zainteresowanej osoby, zakomunikuj: imię, rok, miesiąc urodzenia. Otrzymasz szczegółową analizę charakteru, określenie zalet, wad, zdolności, przeznaczenie. Analizę wysyłam po otrzymaniu 3 złotych. Osobiście przyjmuję od 12—7. Protokoły, odczyty, podziękowania narybniejszych osób starożytnicy. Warszawa, Psycho-Gratolog SZYLLER-SZKOLNIK, Piękna 25-3, 471

Popierajcie cele Towarzystwa Szkoły Ludowej

Ceny ogłoszeń: Za wiersz milimetry: Zwyczajny za tekstem 12 gr. Nadstane i nekrologja 30 gr. Na pierwszej kolumnie 50 gr. Przed kroniką i w rubryce „Repertuar” 40 gr. Po kronice, komunikaty 36 gr. Dział ekonomiczny 40 gr. Drobne ogłoszenia za każdy wyraz 6 gr. Kupno i sprzedaż 8 gr. Matrymonialne 12 gr. Poszukujący pracy 2 gr. Na kolumnie tekstowej paski i inseraty po 36 gr. Ogłoszenie zagraniczne o 50% drożej

Nakładem Nowej Spółki Wydawniczej.

Z drukarni Polskiej we Lwowie, Chorążczyzna 17, Tel. 29 19. pod zarz. Z Kielbusiewicza.

Odpowiedzialny redaktor: Tadeusz Stroński.